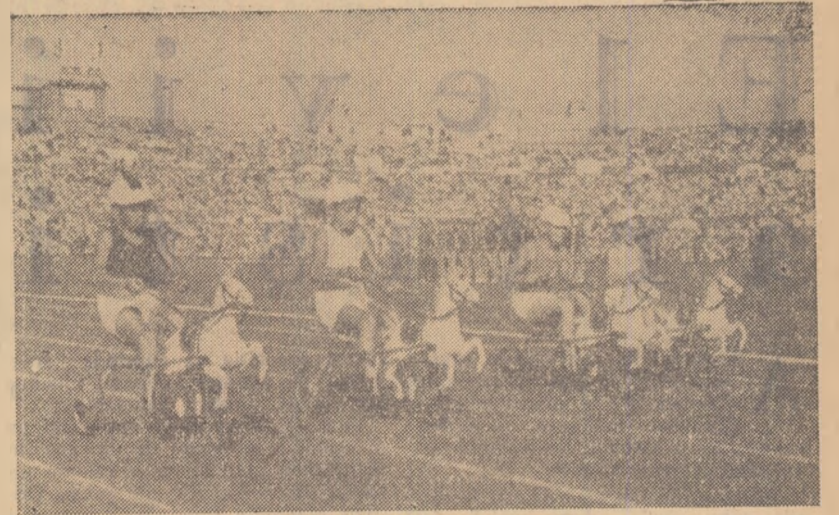

Proletari din toate țările, uniți-vă!

In cadrul celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, au avut loc la Moscova, pe stadionul „V. I. Lenin” de la Lujniki și pe alte stadioane, numeroase întreceri sportive care au contribuit la cimentarea prieteniei între reprezentanții tineretului din întreaga lume.

In clișeu: O stație șugubeașă.

Școala în învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

ANUL IX, Nr. 432

Vineri 9 august 1957

6 PAGINI 25 BANI

ÎMBUNĂTĂȚIREA procesului de învățămînt în învățămîntul superior

Hotărrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului superior, apărută în cursul lunii iunie a.c., consolidează și dezvoltă în domeniul învățămîntului superior rezultatele reformei învățămîntului din anul 1948, deschide orizont larg activității didactice-stiințifice din instituțiile noastre de învățămînt superior, precum și muncii educative în rândul studenților.

Hotărrea subliniază importante succese realizate în învățămîntul superior din țara noastră în anii puterii populare și — pe baza unei aprofundate analize a faptelor existente și a perspectivei de dezvoltare — stabilește măsurile menite să ducă la lichidarea lipsurilor și să dea un nou avânt activității din universități și din institutele de învățămînt tehnic.

Un obiectiv important pe care trebuie să-l atingă învățămîntul nostru superior — avînd în vedere că acest învățămînt are sarcina de a pregăti cadre cu calificare superioară pentru economia națională și pentru domeniul social-cultural — este legătura mai strînsă cu industria, transporturile, agricultura, comerțul, cu activitățile din sectorul social-cultural. Astfel, învățămîntul superior va putea răspunde, prin organizarea și conținutul său, problemelor concrete puse de construcția socialismului. Prin întărirea legăturilor cu practica, învățămîntul superior va aduce o însemnată contribuție la dezvoltarea producției, la realizarea revoluției culturale în stadiul nostru democrat-popular și, în același timp, va putea extrage din practica sa cea mai bogată sursă de îmbunătățirea activității didactice, pentru înnoirea și extinderea cercetării științifice. O consecință firească va fi ridicarea nivelului procesului de învățămînt, deci a pregătirii absolvenților, ridicarea nivelului științific al instituțiilor de învățămînt superior.

Hotărrea partidului și guvernului stabilește, în spiritul legăturii mai strînsă a învățămîntului superior cu producția, noul nomenclator de specialități, pus în concordanță cu nevoile producției, precum și profilul unităților de învățămînt și al activității universitare. Se trece la o largire a profilului specialităților, pentru ca absolvenții să poată avea un orizont mai larg de activitate, așa cum le cere producția. Pentru a înțelege sensul acestei largiri, trebuie să ne dăm următorul exemplu: în locul unui inginer specialist numai în proiectare, fabricație și exploatarea de vagoane, vom pregăti în viitor un inginer care să poată acoperi întregul sector al problemei relative la materialul necesar căilor ferate.

O asemenea combinare de specialități este necesară și în universități, mai ales la facultățile care pregătesc profesorii pentru învățămîntul de cultură generală. În multe cazuri, și mai ales la școlile de 7 ani, constituirea normelor didactice duce la situația ca un același profesor să predea două discipline înrudite: matematică și fizică, științe naturale și geografie, limba română și istorie, limba franceză și limbă română etc. Aceasta implică pregătirea unor cadre didactice cu dublă specializare. În unele cazuri (de exemplu pentru matematică și fizică) au existat în universități și în institute pedagogice secții în care absolvenții primeau două specialități. Numai că pregătirea la cele două specialități se făcea în egală măsură, ceea ce dădea pregătirii lipsă de adîncime și un caracter limitativ. Această situație avea repercusiuni atît asupra capacității absolvenților respectiv de a preda la clasele mari, cît și asupra posibilităților sale de dezvoltare ulterioară. Noul nomenclator de specialități satisface nevoile învățămîntului de a avea profesori care să poată preda două obiecte de studiu, dar înălțarea nivelului de pregătire se realizează din sistemul dublei specializări cu aceeași pondere, prin introducerea sistemului dublei specializări diferențiate în specialitate principală și specialitate secundară. Pentru specialitatea principală viitorul absolvent va urma cursuri în fiecare din cei 5 ani de studiu, căpătînd un volum de cunoștințe aproape echivalent cu ale absolvenților monospecializati. Pentru specialitatea secundară, el va primi în ultimele semestre, prin 2-3 cursuri, cunoștințele de bază necesare pentru a putea preda această specialitate la clasele V-VII. În noul an școlar vor lua înmîni la universități numeroase secții organizate pe sistemul dublei specializări diferențiate.

Prevederile hotărîrii realizează corecturi în relele unităților de învățămînt superior în profilul lor — de asemenea cu scopul întăririi legăturii dintre învățămînt și producție. Astfel, începînd din noul an școlar, întreg învățămîntul superior minier va fi concentrat în instituții, spre a fi sudat cu activitatea întreprinderii.

lor miniere. Se înființează o secție de tehnică nucleară la Institutul politehnic din București și secții de fizică nucleară și radiochimie la Universitatea „C. I. Parhon” din București, pentru a se forma specialiști necesari producției și bazelor de cercetări în aceste domenii de cea mai mare importanță pentru tehnică și știință.

Se elimină slaba preocupare din ultimii ani pentru pregătirea specialiștilor în pedagogie, prin înființarea unor secții de pedagogie — secundar limba și literatura română — la universitățile din București, Iași și la Universitatea „V. Babeș” din Cluj și a secțiilor de pedagogie — secundar limba și literatura maghiară — la Universitatea „Bolyai” din Cluj.

Alte modificări în profilul unităților de învățămînt superior decurg din îmbunătățirile aduse nomenclatorului de specialități, din principiul întăririi legăturii învățămîntului superior cu producția.

Un număr însemnat dintre măsurile stabilite prin Hotărrea partidului și guvernului se referă la îmbunătățirea procesului de învățămînt, atît prin accentuarea legăturii conținutului învățămîntului cu practica, cît și prin măsurile organizatorice izvorîte din experiența cîștigată de învățămîntul superior în ultimii ani.

Să ne referim la conținutul învățămîntului și, în primul rînd, la planurile de învățămînt — documentele primare care organizează procesul de învățămînt. Acestea vor accentua pregătirea tehnologică-economică a viitorilor absolvenți, precum și pregătirea lor de bază. Dezvoltarea obiectivelor de cultură generală tehnică în planurile de învățămînt este o consecință firească a largirii profilului specialităților. Insușirea unei temeinice pregătiri de bază reprezintă și condiția esențială pentru ca viitorii tehnicieni și oameni de știință să poată ține pasul cu progresele rapide ale științei și tehnicii, pentru ca ei să-și poată însuși noulă realizări și — totodată — să contribuie creator și la rezolvarea problemelor puse de producția țării noastre, cît și la mersul înainte al științei și tehnicii. Se urmărește încheierea unei concepții unitare asupra domeniului de specializare și a unor legături mai trănicioase între captoarele cursului de specialitate — prin însușirea numeroaselor cursule de pînce în cursul de bază din care s-au desprins în anii trecuți. Planurile de învățămînt vor trebui să lărgescă pregătirea practică a studenților în laboratoare, ateliere, în cadrul proiectelor de an, pe terenurile experimentale.

O măsură importantă, menită să exacerbeze calitatea pregătirii absolvenților și capacitatea lor de muncă independentă, creatoare, este aceea de a elimina supraîncălzirea care există în activitatea planurilor de învățămînt și în programe. Această măsură trebuie să ducă și la lichidarea abuzului pe care multe cadre didactice îl fac cu timpul studenților, prin pro-

Prof. univ. C. IONESCU-BUJOR director general al Direcției generale a învățămîntului superior

(Continuare în pag. 5)

Pentru 23 August

Alături de toți oamenii muncii din țara noastră, cadrele didactice întîmpină cu însuflețire ziua de 23 August.

Pedagogii din regiunea Stalin, de pildă, îi ajută pe jăranii muncitori în munca agricolă, îi mobilizează pe elevi și pionierii la strînsul spițelor etc. Învățătorii din raionul Rucea au amenajat la arii bibliotecii volante, repartizînd cărți jăranilor muncitori. Tavașii Carol Konia, Zoltan Decsi și alții cîntec la arie, în pauze, artele și diferite știri.

De curînd, învățătorii și profesorii din comuna Cosmești, raionul Tecuci, au citit la arie artele: „Cu toate forțele și mijloacele să grăbim secerișii și treieriișii”. Spre noi succese în cooperativizarea agriculturii etc. În dispoziția individuală a jăranilor muncitori, pedagogii subliniază importanța pe care o au contractările și achizițiile pentru asigurarea fondului centralizat de produse agricole.

Din inițiativa cadrelor didactice, în comuna Fundeni Vechi, raionul Liștea, a luat ființă o echipă artistică care prezintă la arie frumoase și bogate programe.

Pedagogii din comuna Slobozia-Botești, raionul Lești, aduc o contribuție importantă la atragerea jăranilor muncitori pe drumul transformării socialiste a agriculturii. Numai într-o săptămîna 103 jăranii muncitori din această comună au făcut cereri de înscriere în întovășiște.

Tov. N. Reimiș, Gh. Drăgăneșcu și V. Căinac, învățători din raionul Berești — raion cooperativizat în proporție de 90% — și-au luat angajamentul ca prin munca lor să contribuie la terminarea cooperativizării agriculturii.

Și pionierii și școlarii se pregătesc să întîmpine sîrbătoarea zina de 23 August. Elevii școlii cu limba de predare romînă și cei ai școlii cu limba de predare germană din Agnita, lucrînd sub conducerea colectivului didactic, au amenajat pe un teren pîrîsit un frumos parc pe care l-au plantat cu copaci și flori.

Pionierii din orașul Făgăraș au amenajat și ei un parc, iar pionierii și școlarii din comuna Racoșu string spițele rîmase pe ogor.

La Palatul pionierilor din Capitală, copiii pregătesc în cinstea lui 23 August un concurs de recitari, faza finală a concursului pentru cupa „Știința pionierului”, precum și o serie de alte manifestări.

FESTIVALUL TINEREȚII

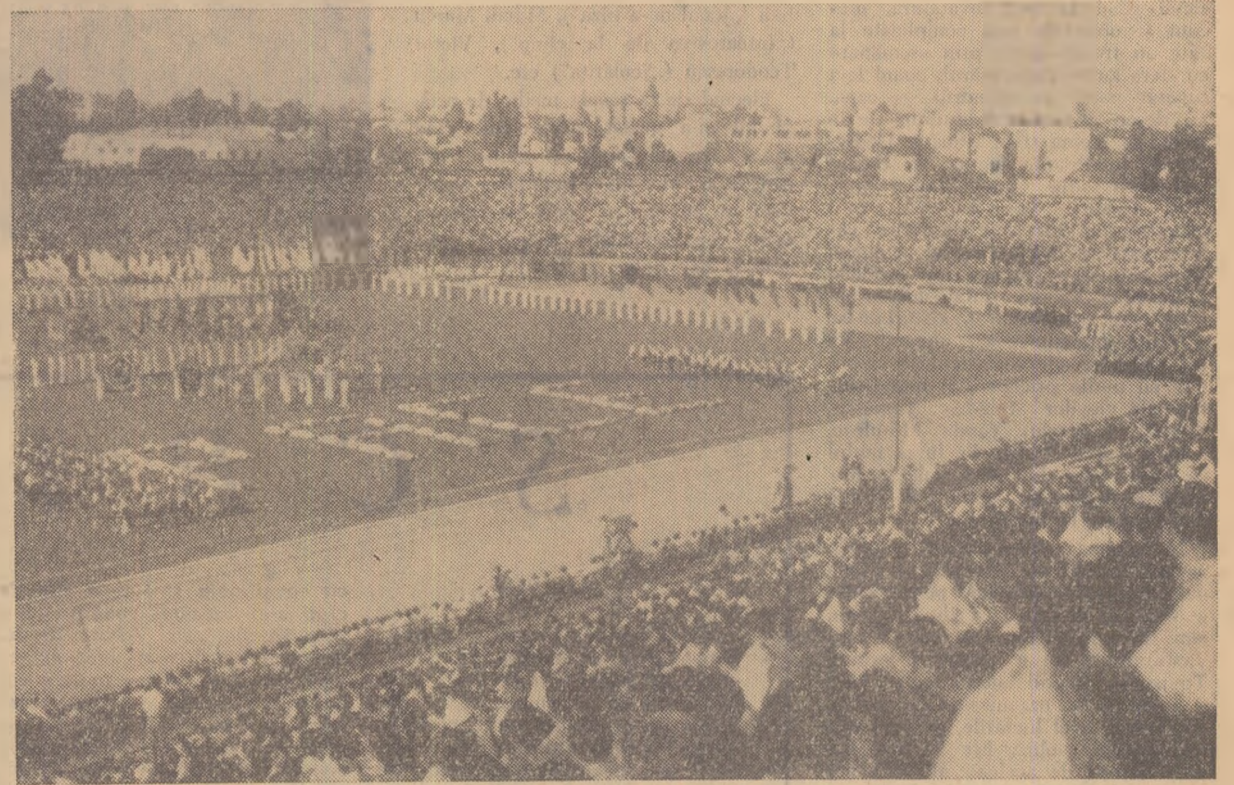
La Moscova

În 127 de țări ale lumii sînt cei peste 31.000 de tineri care se află în aceste zile la Moscova, la cel de al VI-lea Festival Mondial, pentru a duce mai departe tradițiile grandioaselor întîlniri ale tineretului pentru pace și prietenie. Cordialitatea, ospitalitatea, căldura cu care moscoviții i-au întîmpinat și-i înconjoară pe delegați se dovedesc încă o dată proverbiale. Moscova, cu largile ei bulevarde, cu minunatele ei parcuri și clădirile monumentale împodobite de mare sărbătoare, Moscova Festivalului, Moscova tineretului freacă din veselia emisarilor tineretului din lumea întreagă.

În fiecare zi au loc sute de spectacole și manifestări de masă. Prețutîndu-se poziția de pasînd braț la braț, cu fețele pline de voioșie, tineri din toate continentele, înțelegîndu-se mai mult prin semne, dar vorbînd toți, de fapt, aceeași limbă: limba prieteniei și a păcii. Toate acestea oferă lumii imaginea vie, profund convingătoare a ceea ce poate deveni întreg globul pămîntesc în condițiile asigurării unei păci tineretului, îndelungate. Entuziasmul tineretului participanți la Festival, spectacolele date de ei, manifestările lor de masă cheamă la păstrarea, apărarea și propășirea valorilor culturii mondiale, au datul rezonanță de a înălța pe toți cei ce urmăresc cum se desfășoară ziua sporturilor, a cîntecului și dansului, ziua solidarității cu tineretul din coloniile, întîlnirile închinute luptei pentru pace, carnavalul studentesc, ziua tineretului etc. — tot etica forme impresionante de a protesta hotărît împotriva spectrului întunecat al războiului. Măiestria și bogăția spirituală a spectacolelor, aprecierea de care se bucură în fața zecilor de mii de spectatori, fiecare echipă națională sînt dovezi strălucite ale respectului reciproc întemeiat, toate arată că acești tineri cetățeni ai lumii veniți la Moscova, ca și compatrioții lor, au ce să spero de amănîntul unui nou război.

Cei 1.000 de reprezentanți ai tineretului nostru au dus Moscovei, delegații la Festival și, prin aceștia, lumii întregi mesajul de pace și prietenie al poporului român, liber și sîrgîn în țara sa, constructor al socialismului în Republica Populară Romînă. Spectacolele ansamblului nostru artistic, performanțele lotului nostru sportiv, „Perișta” noastră au stîrnit elogiile tuturor, doborînd conținutul lor izvoară din înălțimea puternică spre pace, caracteristică poporului român, vechii noi din patria noastră.

Minunatele zile petrecute în capitala țării socialismului victorios oferă reprezentanților tineretului din toate țările lumii prilejul să cunoască realizările gigantice ale popoarelor sovietice, purtătoare ale progresului economic și social, poartore de luptă nedezeaminții pentru instaurarea unei păci trănicioase în lume. Tinerii care cunosc astăzi Moscova și se cunosc între ei capătă convingerea clară că pacea și numai pacea asigură un viitor fericit, un viitor în care să se realizeze toate aptitudinile creatoare ale omierii muncitoare. Cu această convingere înălțătoare se vor înalpa în patriile lor și își vor însuși eforturile în lupta pentru pace și prietenie între popoare.

La București

Demonstrații la primul Festival al tineretului din oraș și regiune înscru cu trupurile lor cîntînd: „Pace”.

PREGĂTIND NOUL AN ȘCOLAR

Deși sîntem în vacanță, în școli se desfășoară o activitate intensă. Se fac lucrări de construcție, amenajări și reamenajări de locuiri de școală și clase, se repară mobilierul școlilor și al internatelor, se pun la punct bibliotecile, laboratoarele, materialele didactice. În unele locuri aceste lucrări au început încă din primele zile ale vacanței, ceea ce a făcut ca ele să fie terminate pînă acum. Școala de 7 ani din comuna Căldărșanca, raionul Mîzil, școala medie cu limba de predare romînă și cea cu limba de predare maghiară din Tulgheș, de exemplu, au izbit să termine toate lucrările de amenajare a localurilor, astfel încît acestea sînt gata să-și înceapă activitatea.

În noul an școlar mulți elevi vor învăța în școli noi, frumoase, luminoase. S-a construit o școală nouă de 4 ani la Băile Herculane, sînt în curs de terminare trei școli de 7 ani și trei școli elementare de 4 ani în raionul Lăpuș. Două școli noi de 7 ani își vor deschide porțile în comuna Iama și Căminara, raionul Oar. De asemenea, odată cu deschiderea noului an școlar, copiii din satul Traița, raionul Negrești, vor învăța într-un local nou, construit prin muncă voluntară de învățători și părinți.

Lucrările de construire, amenajare și reparare a școlilor nu merg însă peste tot bine. De pildă, în multe raioane din regiunea Craiova, reparațiile curente și lucrările de curățenie a școlilor sînt în întîziere. Aceste lipsuri se datoresc în mare parte și faptului că staturile populare n-au pus la dispoziție școlilor creditele alocate. În timpul care a mai rămas pînă la deschiderea cursurilor trebuie luate urgente măsuri pentru înlăturarea unor astfel de lipsuri. Folosînd toate posibilitățile locale, secțiile de învățămînt și cultura au dator să asigure ca lucrările de construcție și reparații, de curățenie a localurilor să fie terminate cît mai curînd, să vegheze ca întreprinderile de construcție cu care s-au încheiat contracte să-și respecte obligațiile.

O contribuție foarte însemnată la asigurarea condițiilor materiale necesare școlilor o pot aduce întreprinderile care le patronază. Aceasta o dovedește exemplul multor școli. Astfel, școlile din Stejănești, Colibăși și Partizanii, regiunea Pitești, au fost ajutate de întreprinderea „Vasile Tudose” din Colibăși, care a donat o sumă și a furnizat materialul necesar lucrărilor de reparare și amenajare. Unele conduceri de școli, dovedind mult spirit gospodăresc, au rezolvat problemele materiale prin mijloace proprii. Școala de 7 ani din comuna Căteasca, raionul Topoloveni, bunoză, valorificînd produsele gospodăriei anexe, a reușit să termine lucrările de amenajare a localului, să asigure aprovizionarea internatului și a cantinei cu o bună parte din alimentele necesare.

O problemă de a cărei rezolvare depinde în mare măsură funcționarea în bune condiții a școlilor este pro-

blema îndeplinirii planului de școlarizare, o asigurării unei bune frecvențe în această privință la școala de 7 ani chiar de la începutul anului școlar. Îndeplinirea acestor sarcini cere în unele din anul 1952 sînt cuprinși de primul rînd o muncă susținută cu cursuri toți copiii de vîrstă școlară. La părinți. Înțelegînd acest lucru, fel trebuie să se procedeze pretutindeni în învățămîntul și a conducerei numeroși învățători și profesori cum deni, de exemplu, cei din comuna Cărdășu și Băsești, raionul Cehul ză și pentru ca toți elevii să frecventeze școlile, au stat de vorbă cu părinții copiilor, determinîndu-i să-și înlătorească lipsurile ca cele existente în inscrierea școlii și explicîndu-le că sînt semnatate are frecvența regulată. Sînt pe raion planul de școlarizare nu se pot desfășura bine.

Secțiile de învățămînt și cultura precum și directorii de școli trebuie să se preocupe permanent de asigurarea unor condiții bune de viață și de învățare ale copiilor. Se va avea grijă ca internatele și cantinele școlare să fie bine organizate și aprovizionate, să fie înzestrate cu mobilier corespunzător, să aibă asigurate condițiile igienico-sanitare. Preocupări pentru buna organizare și funcționare a internatelor există în multe școli. Prin grija secțiilor de învățămîntul și a conducerei școlii, internatelor școlilor medii din Rîmnicu Vilcea și Pitești, de pildă, au fost înzestrate cu tot mobilierul necesar. Prin contribuția părinților au fost confecționate 50 de saltele. Și la internatul școlii medii din Găești se fac lucrări de amenajare. La acesta își aduc contribuția și întreprinderile locale, care au donat materiale și fonduri. În regiunea Baia Mare, secția de învățămînt și cultura a luat inițiativa de a deschide o școală-internat în Li-vada, pentru copiii care nu pot fi școlarizați din cauza distanței.

Nu toate școlile pot să asigure cuprinderea tuturor copiilor în internate. Aceste școli au însă dator să asigure transportul în comuna al copiilor care vin de la distanțe mari. De asemenea, este necesar să se ia măsuri ca acei copii ai căror părinți sînt în producție să poată lua masa la cantina școlii și să-și asigure săli de clasă unde să-și pregătească lecțiile sub supravegherea cadrelor didactice.

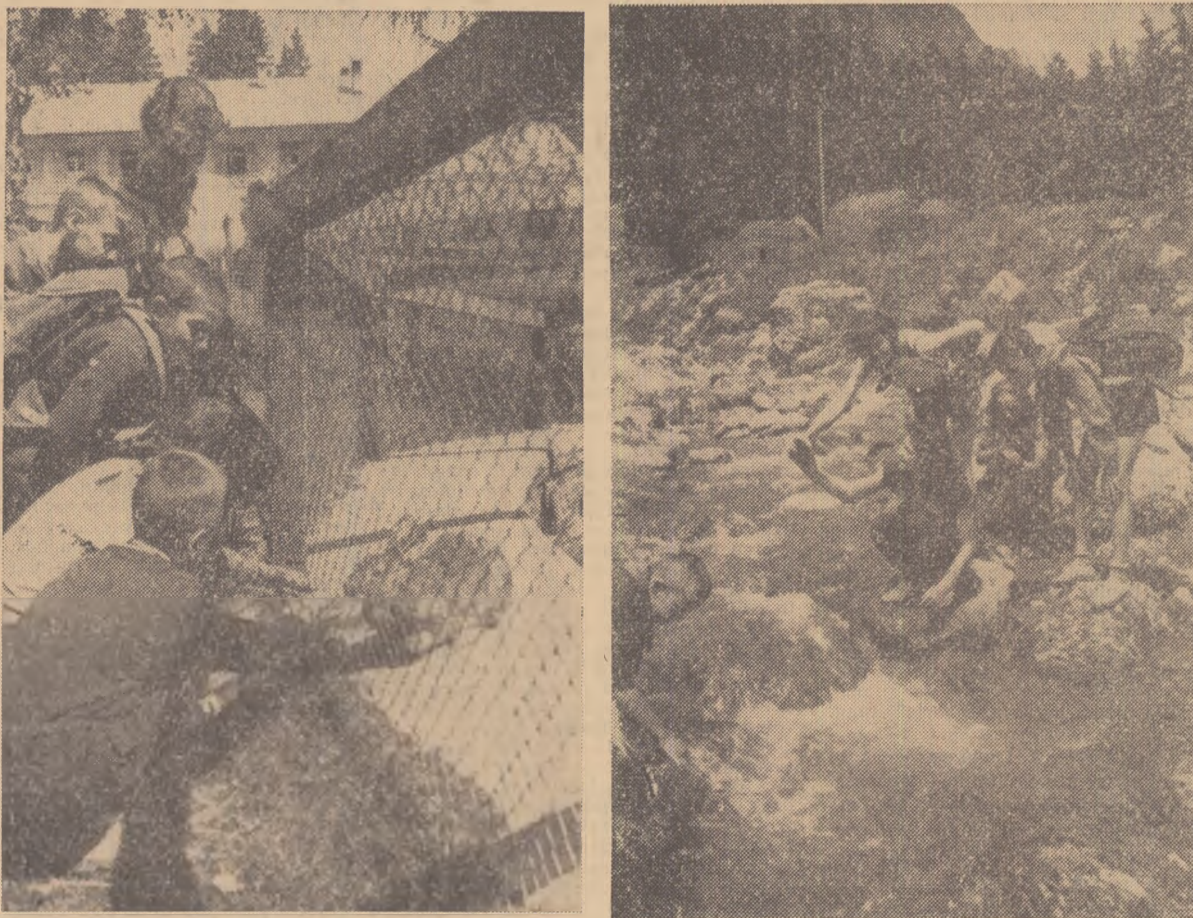
Școlile au făcut un permanent efort pentru a-și completa an de an materialele didactice, pentru a înzestra laboratoarele, atelierele în bune condiții de dezvoltare și întretinere în bune condiții loturile experimentale și gospodăriile anexe. În acest nu trebuie să se simtă încă mai multă grijă în această privință, rîndu-se seama de sarcinile care revin școlilor în vederea politizării.

Pentru o mai bună înzestrare a atelierelor cu utilaje, școlile pot și trebuie să ceară sprijinul întreprinderilor productive sau al școlilor profesionale, care le pot asigura unelte și piesele de care au nevoie.

În vacanță copiii au făcut excursii. Materialul cules de ei cu acest prilej poate îmbogăți mult laboratorul școlii. De asemenea, trebuie să existe o mai vie preocupare pentru confecționarea de material didactic cu mijloace proprii.

(Continuare în pag. 5)

VACANȚA...

„admirînd animalele din parcul zoologic sau minunatele văi ale munților noștri.”

In pag. IV-a:

MANUALE...

Convorbire cu tov. I. DRAGU, directorul Editurii de stat didactice și pedagogice

(Continuare în pag. 5)

DUPĂ UN AN DE MUNCĂ

Doi diriginți două orientări

Mă voi referi în acest articol la unele aspecte concrete în legătură cu conținutul orelor educative, deoarece consider că învățăminte ce se pot trage din analiza unor cazuri concrete sînt mai convingătoare decît postulatele teoretice. Voi vorbi, anume, despre două ore educative ținute la școala medie nr. 3 din Orașul Stalin.

Prima oră asupra căreia mă voi opri este aceea care a avut loc la 22 februarie 1957 la clasa a VIII-a, consacrată în întregime analizei desfășurate de elevi în trimestrul al II-lea. Ora a început cu un referat prezentat de o elevă. Acesta cuprindea mai multe date statistice, relevînd însă și unele cauze mentale să explice înstrăinarea situației la învățatură a unor elevi, în comparație cu trimestrul precedent. Printre aceste cauze se cita și gălgăia la meditațiile din internat, care a făcut ca noua elevă din cele zece interne să aibă note nesatisfăcătoare.

În continuare, elevii au fost invitați să discute pe marginea raportului.

Iată cîteva din problemele ridicate în discuții: eleva G. a criticat comportarea nejustă a unor băieți față de colegii lor. Eleva M. a arătat că la internat nu este asigurată liniștea necesară studiului. O altă elevă a relevat nemulțumirea profesorilor față de faptul că la lecții se șoptește etc.

După cum se vede, problemele ridicate erau de ajuns de serioase și s-ar fi putut trage, pe marginea lor, concluzii importante. Din păcate, lucrurile nu s-au petrecut așa. Dirigința nu a tras concluzii nici asupra celor spuse în referat, nici asupra discuțiilor și nu a propus nici o măsură care să înlăture neajunsurile semnalate. În tot timpul asaltului de probleme neprevăzute, ea a fost depășită de elevi, glasul i s-a pierdut în vociferarea generală și prestigiul i s-a năruit din cauza lipsei unei poziții principale în soluționarea problemelor ridicate. Iată un singur exemplu: cînd a judecat pe unul din elevii care au șoptit la lecții, dirigința i-a spus doar atât: „E frumos ce-ai făcut? Ce ai de zis față de atitudinea ta? Dacă n-ai nimic, stai jos!” Este limpede că asemenea atitudini nu pot contribui la educarea morală a elevilor, nu pot determina îmbunătățirea comportării lor.

Nu-i de mirare că ora educativă despre care vorbim nu s-a putut încheia cu rezultate bune, întrucît ea nici n-a fost pregătită cum trebuie. Tovarșă dirigință n-a dat nici îndrumare cu privire la întocmirea raportului. Ca urmare, acesta — deși a ridicat unele probleme — n-a semnalat concret lipsurile existente în cunoștințele elevilor, n-a arătat care anume capitole nu se cunosc, ce propun elevii pentru ridicarea nivelului la învățatură și pentru îmbunătățirea disciplinei.

La sfîrșitul orei, tovarșă dirigință a dat sarcini pentru ora vi-

toare — dar acestea cereau doar întocmirea unui referat festiv și nu cuprindeau nimic în legătură cu problemele discutate în clasă.

Ce sînt cauzele acestei situații? Pe de o parte, slaba pregătire a diriginței, faptul că ea nu s-a preocupat de a conduce realment clasa, ci a lăsat lucrurile să se desfășoare de la sine. Tovarșă dirigință nu s-a îngrijit de ridicarea nivelului muncii sale, n-a participat la orele educative conduse de colegii ei, spre a învăța din experiența lor. Pe de altă parte, trebuie menționat și faptul că dirigința n-a primit niciun ajutor din partea conducerei școlii (aceasta n-a asistat, în tot cursul anului, la nici una din orele educative ținute la clasa a VIII-a). Comisia diriginților din școală n-a discutat cu seriozitate conținutul orelor educative, problemele acestora.

Iată însă că, atunci cînd dirigințele este un om care se preocupă mult, stăruitor de sarcinile sale, munca lui are rezultate dintre cele mai bune. Ora educativă desfășurată la clasa a IX-a „B”, la data de 23 februarie 1957, dovedește din plin acest lucru.

Și această oră a început cu un referat — despre Armata Sovietică, sărbătorită în acea zi. Pregătit în amănunțime, sub îndrumarea diriginței, referatul a fost cald și convingător, a cuprins multe pașaje care i-au emoționat pe elevi. Foarte interesant s-au desfășurat și discuțiile. Referindu-se la cărțile citite de ei, elevii au dat exemple din literatură despre eroismul soldaților Armatei Sovietice. În concluzii, tovarșă dirigință a subliniat vechea frăție de armă care leagă Armata noastră Populară de Armata Sovietică, a arătat că amîndouă stau ferm în slujba apărării păcii.

În continuarea orei s-au discutat unele probleme curente ale activității elevilor — despre folosirea fondului clasei, despre pregătirea unei excursii la mare în timpul vacanței — ca și despre situația la învățatură a unor elevi. Tot timpul s-a făcut simțit rolul conducător al diriginței, care a îndrumat cu pricepere discuțiile și a dat elevilor indicații concrete cu privire la felul cum să învețe și să se comporte. De pildă, s-a discutat despre comportarea la masă în internat și tovarșă dirigință le-a vorbit elevilor, folosind exemple cunoscute de ei, despre jîmă pe care trebuie s-o aibă.

Rezultatele bune pe care le-a obținut în muncă dirigința clasei a IX-a „B” se datoresc faptului că ea a știut să creeze realități juste cu clasa, favorabile încrederii reciproce, că a știut să încheie colectivul, cerîndu-i să rezolve rînd pe rînd atît probleme mărunte, privitoare la organizarea muncii comune, cît și probleme mari, de perspectivă, privind învățatură și educația.

Iată, așadar, că de dirigințele depind în primul rînd orientarea orelor educative, rezultatele ei.

P. SILVESTRU

Folosirea rațională a timpului la lecții

Asistînd în cursul anului la mai multe lecții în unele școli din regiunile Cluj, Baia Mare, Oradea și Orașul Stalin am putut constata că numeroși învățători și profesori acordă o mare atenție folosirii cît mai raționale a timpului la orele de clasă, repartizîndu-l just între diferitele etape ale lecției și contribuind prin aceasta la temeinica pregătire a elevilor.

Desigur că repartizarea timpului unei ore de curs nu poate fi privită abstract, independent de celelalte aspecte ale lecției, ci în unitate cu acestea. Astfel, problema justei folosiri a timpului la lecții se află în strînsă legătură cu dozarea conținutului acesteia, cu tipul și structura ei, cu organizarea exercițiilor și a celorlalte activități ce vor fi desfășurate la lecție (prezentarea de diavline, lucrări practice). Necesitatea planificării și a folosirii cît mai raționale a celor 50 minute ale orei de curs apare și mai evident dacă avem în vedere faptul că rezolvarea justă a acestei probleme contribuie mult și la ușurarea muncii independente a elevilor, la prevenirea supraîncărcării lor.

Din păcate, însă, planificarea timpului la lecție mai este considerată încă de către unii profesori drept o problemă secundară. Așa se explică faptul că și aici nu notăm în planurile de lecții timpul repartizat fiecărei etape. Sînt și cazuri — și acestea se pare că sînt mai frecvente — cînd în planul de lecție se indică repartizarea timpului, fără însă ca această repartizare să fie respectată. Mulți profesori consideră că această problemă se rezolvă de la sine, pe baza experienței sau a inspirației momentane, și-și rezervă dreptul de a decide pe loc, la lecție, cum să rezolve acest „amănunt”. Sînt cunoscute discuțiile care au loc de obicei pe aceste teme, cu prilejul asistențelor la lecții, în care se discută și se cere ca un asistent (unii bineînțeleg, ceilalți justificîndu-se). De asemenea, s-a constatat că unor profesori nu le ajunge niciodată timpul pentru lecție, acestia extinzînd nemotivat cînd una cînd alta din verigile lecției, în detrimentul celorlalte.

Aspecte ale folosirii neraționale a timpului la lecție sînt și intrarea profesorului în clasă cu cîteva minute înîntîzire, prelungirea peste nevoie a așa-zisului moment organizatoric, timpul morții și lecției etc. Nu vom opri însă în nici un caz asupra acestora, ci asupra unui alt aspect — și anume, asupra momentului fixării cunoștințelor preluate.

Nu este necesar să mai stăruim asupra însemnății acestui moment al lecției, sau să amintim cît de variate pot fi procedeele ce asigură fixarea cunoștințelor și ce urmări pozitive au ele asupra pregătirii elevilor atunci cînd sînt folosite cu pricepere. Nu toți profesorii își dau seama însă de însemnățile acestui moment și, deci, nu le acordă de obicei cîtă rezervă suficient timp în cadrul lecției. Într-una cum se prezintă, în această privință, situația în un număr de 30 lecții la care am asistat; în 7 cazuri organizarea noului material a continuat și după ce a sunat (deci fixarea a avut loc în recreație), în 6 cazuri, fixarea a început odată cu semnalul pauzei, în 3 cazuri ea a început cu 1 sau 2 minute înainte de a suna, în 8 cazuri nu s-a făcut deloc, în 5 cazuri s-a făcut la timp, iar într-un caz s-a terminat înainte de a fi sunat pentru pauză.

Majoritatea textelor de lectură cuprinse în manual sînt ilustrate de gravuri, lamelile rîndite elevii cu chipurile eroilor antichității sau cu diferitele aspecte ale vieții în lumea antică. Dacă sub raportul structurii manualul este bine întocmit și constituie un real sprijin pentru profesori în predarea lecțiilor, nu trebuie trecut însă cu vederea o serie de lipsuri și greșeli.

Astfel, în timp ce o serie de texte sînt potrivite și corespunzătoare cerințelor (de exemplu „Pădurea”, „Viața sclavilor”, „Școala”, „Progresul”, „Scribi egipteni”) altele sînt prea mari așa încît nu se poate termina lecția din manual în cursul unei ore de clasă. Unele texte prezintă dificultăți de traducere, prin faptul că anticpează asupra chestiunilor de gramatică. Astfel, la începutul bucdii „Vulpea și cocosul” (pag. 109) se află un nominaliv cu înfîntiv, construcție necunoscută încă de elevi, asupra căreia profesorul trebuie să se oprimească, cu toate că are de explicat și conjunctivul mai mult ca perfect și infinitivul perfect activ. Ceva mai departe, în bucdia „Augustus și Vedius Pollio” (pag. 145), se află construcția gerundivală „Ad satidanos amicos”, care de asemenea n-a fost explicată anterior.

În ce privește vocabularul, e de observat pînă în general, numărul de cuvinte necunoscute într-o lecție este prea mare, ceea ce duce la împovărarea elevilor. Cred că nu e necesar să se scrie vocabularul de două ori — și în cuprinsul lecției și la sfîrșitul manualului — ci e necesar să se facă un vocabular latin-romîn la sfîrșit, cu toate cuvintele înfîntite în lecții, precum și un vocabular romîn-roman, de care elevii să se poată folosi la efectuarea exercițiilor de traducere din romînește în latin_ește. Așezarea vocabularului la sfîrșit îi va ajuta pe elevi să ajungă la cunoașterea mai temeinică a cuvintelor, pe calea efortului individual. Se știe că scoaterea cuvintelor latinesc și învingerea greutăților de traducere a unui text oterd elevului aceeași sa-

Știm că nu în toate lecțiile este necesar momentul fixării și că unii profesori folosesc sistemul foarte bun de a realiza fixarea pe parcursul lecției, după fiecare moment mai important al expunerii. Dar nu despre aceste cazuri este vorba aici. În lecțiile amintite momentul fixării era necesar — dovedit, între altele, și faptul că el era prevăzută în planurile de lecții, specificîndu-se și timpul ce i-a fost rezervat (5-10 minute).

Ce rezultă din situația de mai sus? Că în 21 de cazuri (8 cînd nu s-a făcut fixarea de loc și 13 cînd s-a făcut după ce a sunat) profesorul nu și-a realizat planul, consumînd și pauza elevilor din cauza greșitei utilizări a timpului. În felul acesta elevii au fost obligați să depună oarecî un efort în plus pentru a-și însuși cunoștințele și pentru a le fixa și consolida. Astfel apare alt pericol supraîncărcării elevilor, și acesta este formalismul, cîci este clar că munca desfășurată cu elevii după anunțarea pauzei nu mai este o muncă eficientă, deoarece în aceste cazuri profesorii se grăbesc, fac o muncă superficială, iar elevii sînt nerăbdători și însă în pauze și deci sînt neatenți.

A folosi în mod rațional timpul la lecție înseamnă a valorifica fiecare minut, a solicita în permanență participarea activă și conștientă a elevilor la lecție, a realiza la maximum sarcinile fiecărui moment în timpul prezentei în clasă, a înțelege și a termina la timp lecția etc. Aceasta înseamnă, totodată, a doza just conținutul fiecărei etape a lecției, a alege metodele cele mai potrivite de lucru, a preveni eventualele dificultăți etc. Într-un cuvînt, aceasta înseamnă a-și reprezenta în prealabil desfășurarea lecției pînă în cele mai mici amănunte.

Timpul este un element constant al fiecărei lecții și a ști să operezi cu el în mod judicios înseamnă a spori eficacitatea pedagogică a fiecărei lecții. Dar planificarea corectă a timpului se realizează atunci cînd se iau în considerare, pe lîngă factorul amintit, și sarcinile lecției, acestea ajutînd la stabilirea unei corelații juste între diferitele ei părți.

Unele lecții se desfășoară în timpul unei ore de lecție cînd sînt înstrăinate elevii, nu imprimă vioicene și dinamism muncii lor. Altele, dimpotrivă, au un ritm prea accelerat, pasul majorității elevilor nu pot ține pasul cu profesorul sau cu cei cîțiva frunțași din clasă. De aceea, stabilirea unui ritm potrivit este o problemă foarte importantă a desfășurării lecției.

Din cele de mai sus rezultă că fiecare pedagog are datorită de a studia cu seriozitate problema folosirii la maximum și în modul cel mai rațional a celor 50 de minute ale lecției, luînd în considerare și cîntîrind cu grijă toate laturile pe care le include această problemă (volumul de cunoștințe, particularitățile de vîrstă, nivelul de pregătire al clasei etc.). Să ne gîndim că cele mai multe lecții îi obosesc pe elevi nu atît prin volumul de cunoștințe cel transmis, cît mai ales prin modul cum acestea sînt transmise.

Folosind cu pricepere și în folosul elevilor fiecare minut al lecției, vom exercita totodată și o influență educativă asupra lor, vom contribui la îmbunătățirea continuă a procesului de învățămînt.

DUMITRU SALADE
lector la Universitatea „V. Babeș”
din Cluj

Cu multă tragere de inimă au lucrat elevii școlii de 7 ani din comuna Bod-Fabrică, regiunea Stalin, pe lotul experimental al școlii lor. Acum ei se bucură de drept cuînt de bogate roade pe care le-au obținut.

In legătură cu predarea limbii latine

Am aceste a fost primul an în care elevii claselor a VIII-a au început studiul limbii latine. Școlim, de aceea, că ar fi interesante unele observații în legătură cu programa și manualul pentru această clasă, observații care s-au putut culege cu prilejul predării.

Programa clasei a VIII-a care predă morfologia latine și a citorva chestiuni fundamentale de sintaxă: dativul cu esse, acuzativul cu inilitivul și ablativul absolut, socotite indispensabile pentru primul an de latină. După cum se vede, programa este deajuns de încercată, mai ales dacă ținem seama și de faptul că pentru limba latină sînt prevăzute numai 2 ore săptămînal.

Manualul de limbă latină n-a venit însă în ajutor, în deosebi prin ceea ce privește necesarul la aplicarea cunoștințelor de gramatică. În ce privește structura, manualul este bine întocmit: materia este repartizată pe lecții care cuprind un text, explicarea cuvintelor și a cunoștințelor de gramatică, precum și exerciții de aplicare, care cer răs-puns la chestiuni de gramatică și traduceri din romînește în latin_ește. După tratarea unei teme mai largi se dau tabele recapitulative, care ajută la repetarea sistematică și la consolidarea cunoștințelor. Asociații utile la învățatură sunt tabelele recapitulative să se adauge unul privind adjectivul.

Majoritatea textelor de lectură cuprinse în manual sînt ilustrate de gravuri, lamelile rîndite elevii cu chipurile eroilor antichității sau cu diferitele aspecte ale vieții în lumea antică. Dacă sub raportul structurii manualul este bine întocmit și constituie un real sprijin pentru profesori în predarea lecțiilor, nu trebuie trecut însă cu vederea o serie de lipsuri și greșeli.

Astfel, în timp ce o serie de texte sînt potrivite și corespunzătoare cerințelor (de exemplu „Pădurea”, „Viața sclavilor”, „Școala”, „Progresul”, „Scribi egipteni”) altele sînt prea mari așa încît nu se poate termina lecția din manual în cursul unei ore de clasă. Unele texte prezintă dificultăți de traducere, prin faptul că anticpează asupra chestiunilor de gramatică. Astfel, la începutul bucdii „Vulpea și cocosul” (pag. 109) se află un nominaliv cu înfîntiv, construcție necunoscută încă de elevi, asupra căreia profesorul trebuie să se oprimească, cu toate că are de explicat și conjunctivul mai mult ca perfect și infinitivul perfect activ. Ceva mai departe, în bucdia „Augustus și Vedius Pollio” (pag. 145), se află construcția gerundivală „Ad satidanos amicos”, care de asemenea n-a fost explicată anterior.

În ce privește vocabularul, e de observat pînă în general, numărul de cuvinte necunoscute într-o lecție este prea mare, ceea ce duce la împovărarea elevilor. Cred că nu e necesar să se scrie vocabularul de două ori — și în cuprinsul lecției și la sfîrșitul manualului — ci e necesar să se facă un vocabular latin-romîn la sfîrșit, cu toate cuvintele înfîntite în lecții, precum și un vocabular romîn-roman, de care elevii să se poată folosi la efectuarea exercițiilor de traducere din romînește în latin_ește. Așezarea vocabularului la sfîrșit îi va ajuta pe elevi să ajungă la cunoașterea mai temeinică a cuvintelor, pe calea efortului individual. Se știe că scoaterea cuvintelor latinesc și învingerea greutăților de traducere a unui text oterd elevului aceeași sa-

litație pe care i-o oterd rezolvarea unui exercițiu sau a unei probleme de matematică. În felul acesta studiul limbii latine va deveni atrăgător și interesant.

Explicațiile de gramatică sînt, în general, clare. Flexiunea cuvintelor latine este explicată metodic, scoîndu-se în evidență elementele componente ale acestora — tema, sufixul și desinența. Folosind metoda analitică în explicarea flexiunii latine, autorul reușește să o facă ușor de înțeles de către elevi. Claritatea explicațiilor însă lasă uneori de dorit din cauza inconsecvenței în folosirea termenilor, ceea ce poate pune în încercătură pe elevii atunci cînd consultă manualul. Iată numai un exemplu: „Spre a cunoaște timpul, persoana și numărul unui verb trebuie să privim terminajul verbului. Desinențele personale ale verbului activ sînt...” etc. (pag. 14).

O greșală evidentă este afirmarea de la pag. 42 că participiul prezent „se declină ca un adjectiv de declinarea a III-a cu o terminație”, iată a se arde deosebirea dintre ele la cazul ablativ, unde participiul prezent are terminația — e, nu terminația — i, ca adjectivul.

În explicația pronomului nehotărît (pag. 82), nemo și nihil sînt tratate la un loc cu pronomul care se declină după declinarea pronominală, fără să se precizeze că nemo și nihil, fiind defectiv, îmbrumătă numai unele cazuri de la pronomul nullus, dar au și cazuri din tema proprie: nemini, neminem, nihil, ad (in) nihilum, nihil. În nici un caz însă temele lor nu urmează declinarea pronominală.

Explicînd tema prezentului la conjugarea a III-a (pag. 20), autorul susține că această temă se termină în vocala tematică „e”, altrimînd că vocala tematică face parte din temă și „Vocala cu care se termină temă (vocala tematică) este „e”. Această vocală tematică „se schimbă” cînd în — i, cînd în — u (pag. 28), alături „se transformă” în respectivele vocale (pag. 101). Dar vocala tematică sau copulativă nu face parte din temă, ci este pur și simplu vocala de legătură între temă și caracteristică sau între temă și terminație: leg-e-ba-m, leg-l-mus. De aci denumirea ei de vocală tematică.

Autorul manualului uită însă de această vocală tematică atunci cînd explică formarea viitorului I la conjugarea a III-a, despre care spune: „Viitorul I la conjugările a III-a și a IV-a se formează adăugîndu-se la tema prezentului terminația — am — es, — et etc. Ca exemplu viv-am, viv-es etc. (pag. 87), sau „conjunctivul prezent al verbelor de conjugarea a III-a, a III-a și a IV-a se formează din tema prezentului, la care se adăugă vocala a și desinențele personale” etc. (pag. 91). Se dă ca exemplu la conjugarea a III-a cond-am, cond-as etc. Dar cum s-a ajuns la forme ca viv-am, cond-am dacă tema prezentului acestor verbe de conjugarea a III-a trebuie să fie vocalică: vive, conde? De data aceasta, trecîndu-se și peste regula cunoscută a temei ca element neschimbător în flexiune, se pornește de la o temă a prezentului în consonanță (viv-am, cond-am) fără să se mai dea o explicație asupra dispariției vocalei tematică — e. Complicația la care s-a ajuns din cauza vocalei tematică incluse în temă este evidentă. Pentru elevul începător, aceasta duce la nedumerire și confuzie.

Ca lipsuri mai mici în tratarea materiei menționez că despre numeralul nu se amintesc nimic, deși se înfîlesc adesea în texte. Din conjugarea verbului lipsește imperativul pasiv. Acest mod nu este explicat și nu apare nici în tabela recapitulativă. Peste tot unde se vorbește despre traducerea conjunctivului latin prin optativul romînesc, autorul scrie auxiliul ar în forma asi. Ori care ar fi părerea autorului în această chestiune, grația așa contravine atît cunoștințele de limba romînă ale elevilor, cît și ortografei oficiale.

Din punctul de vedere al aspectului grafic, manualul este tipărit în condiții multumitoare, pe hîrtie bună, cu litere potrivite ca mărime. Greșelile de tipar nu se înfîlesc decît în paradigma declinării a III-a imparisilabe neutre, unde lipsește ablativul singular, nomine (pag. 32) și în declinarea singularului pronomului personal de persoana a

II-a unde se scrie „VOC” în loc de „ABL” (pag. 65).

Pentru îmbunătățirea predării limbii latine, e necesar ca programa să nu mai fie atît de încercată, iar materia să fie mai just egalată. Astfel, morfologia se poate preda în doi ani, în clasele a VIII-a și a IX-a, paralel cu chestiunile principale și indispensabile de sintaxă. O programă rațional întocmită va trebui să aibă în vedere că gramatica este un mijloc către scopul amintit, nu un „scop în sine”, cum era în școala burgheză.

Adîncirea problemelor de gramatică ar rămîne să se facă în clasele secției umanistice a X-a și a XI-a.

Pe baza unei astfel de programe de învățămînt cred că va trebui îmbunătățit și manualul de limbă latină, așa încît acesta să facă obiectul atrăgător și interesant, fără a dădea la obosirea și supraîncărcarea elevilor.

Prof. ION VEGA

Munca practică a elevilor

Legarea tîmpei sînsă a învățămîntului de viața este o condiție de bază pentru înarmarea elevilor cu priceperi și deprinderi practice au dat, în anul școlar încheiat, rezultate dintre cele mai bune. Numeroși școli au organizat cu pricepere munca elevilor în vederea confecționării materialului didactic.

Printre acestea se numără, la loc de frunte, și școlile din orașul Sibiu. Acum un an, meșteri iscuși, elevii școlii de 7 ani nr. 8 din acest oraș au realizat multe lucruri interesante și utile, care le-au folosit pentru aplicarea practică a cunoștințelor studiate la lecții. O întîlnire arizantă în miniatuă, executată cu multă precizie, le-a servit copiilor pentru demonstrarea principiului vaselor comunicante. Aerostatele au fost folosite la studierea legii lui Arhimede aplicată la gaze. Cu electromagnetul construit de ei elevii au făcut experiențe legate de studiul electromagnetismului, magnetul l-au utilizat la producerea curentului electric necesar punerii în funcțiune a unei sonerii. Elevii au confecționat și două suporturi pentru legarea becurilor în serie și paralel, cu ajutorul cărora și-au însușit metodele pentru intercalarea becurilor în serie și paralel, un aparat pentru propagarea luminii în linie dreaptă, un aparat de protecție, periscope pentru refracția luminii în oglinzi plane, un element galvanic, o mașină electrostatică, un aparat pentru demonstrarea legii inerției și multe altele aparate. Printre obiectele executate de elevi se remarcă îndosebite cele lucrate de Iosif Constantin, din clasa a VII-a „A”, ca și de colegii lui, Petru Nicolae și Podgor Ion. Împreună, ei au confecționat și motorose electrice care pun în mișcare o mașină electrică pentru transformarea energiei electrice în energie mecanică.

Meritul pentru realizarea acestor aparate aparține, fără îndoială, și celor care i-au sprijinit și îndrumat pe elevi — în primul rînd tovarșă Maria Mîțaru, profesoară de

fizică și chimie, care a pus mult suflet în atragerea copiilor spre munca științifică și în înarmarea materialului didactic. Ea a știut să stîrnească interesul elevilor pentru obiectele pe care le predă și pentru aplicarea practică a acestora. „N-a fost și în cursul anului școlar — n-a spus dînsu — în care elevii să nu vină la școală cu fel și fel de obiecte — lenție, tuburi, sîrmă — propunînd să se construiască noi și noi aparate”. Elevii școlilor din Sibiu au lucrat și materiale legate de studiul științelor naturale: planșe, insectare, ierbar etc.

Elevii școlilor nr. 16 și nr. 17 au lucrat împreună un plan al lotului experimental pe care își desfășoară munca practică agricolă. Planul, redus la scara de proporție și avînd o legendă care indică ce culturi s-au însemnat, confirmă interesul și preocupările serioase ale școlii în acest domeniu. Planșă înfîntînd soluțiile lotului, executată de elevul Ion Aldea din clasa a IV-a, arată că și elevii mai mici au dobîndit la lecțiile de științe naturale cunoștințe practice folositoare. Sînt de asemenea interesante și bine executate planșele privitoare la industrializarea cartofului, a grîului, a plantelor textile etc.

Foarte atrăgătoare sînt lucrările executate de copii în cadrul cercetărilor științifice. Se numără printre ele cusături și broderii, fețe de masă, rochițe, șorțule, semne de carte, albume, care dovedesc priceperile copiilor și gustul lor artistic. Marea varietate a acestor lucrări se datorează faptului că ele s-au inspirat din arta populară, că reflectă specificul național și tradițiile populației romînești și germane din regiune.

Lucrările efectuate de elevii școlilor din Sibiu ne arată că înțelegerea noastră a dobîndit, sub îndrumarea pedagogilor, dragoste pentru învățatură și muncă, pentru aplicarea în practică a celor învățate, că elevii au minți agere și minți dibace, că sînt în stare de pe acum să desfășoare o activitate creatoare.

funcția de a pune la dispoziția capitaliștilor slugă și muncitori pricepuli. „Noi declarăm deschis”, spunea Lenin — că o școală în afară de a fi o școală, este o instituție, în afară de a fi o instituție, este o instituție de comunist și în vîrsta de plîns. O asemenea superficialitate ar fi hotărît nefastă” (pag. 336). Lenin cerea să ne însușim întreaga sumă a cunoștințelor omenești pentru a putea înțelege mai bine comunismul, combătînd cu vehemență concepțiile vulgarizatoare despre legătura dintre școală și politică. El se ridică împotriva încercărilor de a răstălmăci și a denatura acest principiu fundamental al școlii în socialism, prin introducerea în mod nedebit, grosolan, a concepțiilor politice în mintea școliarilor.

În numeroase cuvîntări adresate învățătorilor, Lenin a dat o înaltă apreciere misiunii acestora de formare și educare a constructorilor socialismului și comunismului. Cu o dovadă a acestei pretorii este faptul că Vladimir Ilici a luat cuvîntul la multe congrese ale învățătorilor. Cu o grijă deosebită, el a ajutat procesul clarificării ideologice a slujitorilor școlii, a prierea lor de puterea sovietică. El a chemat pe învățători să contribuie la lupta eliberatoare a clasei muncitorești. „Învățătoria trebuie să se contopească cu întreaga masă luptătoare a oamenilor muncii. Sarcina noastră este de a lega activitatea didactică de sarcina organizării socialiste a societății” (pag. 260). Numai proletariatul — ca forța cea mai revoluționară a omenirii — este în măsură să asigure profesorilor și învățătorilor un larg teren pentru dezvoltarea activității lor. Învățătorii legați de popor — spunea Lenin — trebuie să meargă în mase pentru a face propagandă, ceea ce va duce la o luptă comună a proletariatului și a muncii împotriva triumfului socialismului. El era ferm convins că partea cea mai bună a învățătorimii este profund atașată luptei pentru socialism și că ea va sta alături de clasa muncitoare în bătălia pentru victoria deplină a acestei cauze drepte.

De o deosebită valoare sînt indicațiile lui Lenin cu privire la contribuția pe care trebuie s-o dea școala în formarea concepțiilor morale. comuniste. În cadrul societății bazate pe relații de clasă antagoniste, morala are

Convorbire cu tov. I. DRAGU, directorul Editurii de stat didactice și pedagogice

— Ce ne puteți spune despre realizările editurii în vederea asigurării manualelor pentru noul an școlar ?

— Ministerul Învățământului și Culturii și Editura de stat didactică și pedagogică manifestă cea mai mare atenție pentru asigurarea manualelor școlare. Datorită griii Partidului Muncitoresc Român și guvernului R.P.R. s-au creat toate condițiile pentru editarea unor manuale bune, corespunzătoare cerințelor învățământului nostru în plină dezvoltare.

După cum se știe, începând cu anul 1956 a început munca de editare a manualelor noi, originale, cerute de aplicarea Hotărârii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățământului de cultură generală.

Având în vedere proporțiile acestei activități, ea a fost egalată pe o perioadă de 4 ani urmând ca în anul școlar 1959/1960 să se termine asigurarea tuturor claselor (I—XI) și a tuturor disciplinelor școlare cu manuale noi, originale.

Anul școlar 1956/57 a fost primul an de aplicare a măsurilor întreprinse în acest scop, editându-se, din numărul total de 235 manuale școlare, 34 manuale noi originale și 17 noi traducerii din limba română în limbile naționalelor conlocuitoare. Restul de 184 manuale au fost rediții și revizii.

Dar acesta n-a fost decât începutul. Problemele cele mai dificile abia urmează să fie soluționate, și, bineînțeles, o mare parte a lor în anul 1957. Anul școlar 1957/58 găsește școlile cu un număr de manuale noi originale de-a dreptul impresionant. Din totalul de 312 manuale școlare necesare în acest an, 112 sunt noi originale (fără a include cele 34 editate anul trecut), 90 sunt noi traducerii (de asemenea fără a cuprinde traducerile din anul trecut) și numai 110 sunt rediții și revizii.

Adunând la toate manualele noi originale editate în anii 1956 și 1957, putem vedea că în noul an școlar elevii noștri au la dispoziție, din numărul total de 312 manuale necesare, 253 manuale noi originale și traduceri în limbile naționalelor conlocuitoare și numai 59 de manuale rediții și revizii ale unor ediții mai vechi. Cu excepția claselor a VII-a și a X-a, pentru care n-au fost editate decât în parte manuale noi originale, acestea fiind planificate pentru anul școlar 1958/59, toți elevii noștri vor încheia cursurile în septembrie cu manuale noi. Așa cum s-a mai comunicat în presă, tirajul total al manualelor pentru acest an școlar este de aproape 12.000.000 exemplare.

Un loc important în preocupările — Cum apreciați noile manuale în ceea ce privește conținutul lor ?

— Pregătirea manualelor în general, anul școlar 1957/58 a decurs, în general, în condiții bune, ceea ce se datorează defalcării cu înțelegere a unor programe de învățământ, numărului mare de titluri și, mai ales, perioadei exagerat de scurte în care au trebuit elaborate, redactate și tipărite. Față de timpul de 21 luni prevăzut în H.G.M. nr. 983/1957 pentru editarea unui manual, editura a avut la dispoziție doar 8—9 luni. Cu toate acestea, atât activitatea redițiilor și revizii cât și activitatea de editare au fost înalte și științifice și metodice.

— După cum știți, la ședința din 1 aprilie a.c. a Colegiului Ministerului Învățământului și Culturii s-a hotărât ca manualele școlare să apară astfel încât să fie difuzate în librării cu două săptămâni înainte de deschiderea cursurilor. Din cele relatate mai înainte reiese că această sarcină va fi îndeplinită de editură, în ceea ce privește sarcina difuzării manualelor, aceasta revine integral Direcției difuzării cărții și organelor sale regionale și raionale, precum și Centrului. Este ușor de înțeles că nouă nu ne este deloc indiferent felul cum se asigură răspândirea bunurilor rezultate din propria noastră muncă. Într-o editură și organelor de difuzare există o colaborare apropiată și sperăm că în acest an s-o dovedim și rodnică. Spre deosebire de anii trecuți, de data aceasta s-a

editurii l-a ocupat problema asigurării manualelor pentru școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare. Este suficient să arătăm că pentru aceste școli se editază 213 titluri, într-un tiraj de 1.450.000 exemplare. Față de anul școlar 1956/57, pentru noul an școlar numărul manualelor noi originale pentru naționalitățile conlocuitoare a crescut cu 341%, iar numărul manualelor noi traduse din limba română cu 552%. Pentru școlile cu limba de predare maghiară se editază 77 titluri, pentru cele cu limba de predare germană 63 titluri, ucraineană 17 titluri, rusă 15, sârbă 13 etc. Pentru acest an s-au editat manuale în 14 limbi ale naționalităților conlocuitoare.

Editarea de manuale noi originale constituie o sarcină pentru a cărei rezolvare editura a trebuit să antreneze un mare număr de cadre didactice din întreaga țară. Spre bucuria tuturor lucrătorilor din învățământ, editura a reușit să mobilizeze în jurul său largi colective de autori și colaboratori, cadre didactice din învățământul elementar, mediu și superior cu o bogată experiență, oameni de știință, scriitori, academicieni, laureați și premiiți de stat. Avem convingerea că acest activ poartă și trebuie să fie largit. Școala noastră dispune de un mare număr de pedagogi cu o pregătire teoretică și cu o vastă experiență didactică, care pot participa la munca nobilă și plină de răspundere de elaborare a manualelor didactice pentru copiii noștri. Fiște, editura este datorată să găsească toate posibilitățile pentru a înlesni drumul acestor pedagogi către o astfel de activitate.

— Bineînțeles. Aș vrea să subliniez și, dacă îmi este îngăduit, chiar să mulțumesc prin intermediul „Gazetei învățământului” conducerii și lucrătorilor întreprinderii poligrafice pentru contribuția deosebit de prețioasă pe care au adus-o în vederea apariției manualelor școlare. Alături de autori, de colaboratori și lucrătorii editurii, muncitorii din poligrafie au muncit cu avânt patriotic pentru îndeplinirea acestei sarcini de cinste. La combinatul poligrafic

— Ne-ați vorbit despre apariția manualelor. Ar fi posibil să ne spuneți câteva cuvinte și despre măsurile luate în vederea asigurării difuzării lor ?

— După cum știți, la ședința din 1 aprilie a.c. a Colegiului Ministerului Învățământului și Culturii s-a hotărât ca manualele școlare să apară astfel încât să fie difuzate în librării cu două săptămâni înainte de deschiderea cursurilor. Din cele relatate mai înainte reiese că această sarcină va fi îndeplinită de editură, în ceea ce privește sarcina difuzării manualelor, aceasta revine integral Direcției difuzării cărții și organelor sale regionale și raionale, precum și Centrului. Este ușor de înțeles că nouă nu ne este deloc indiferent felul cum se asigură răspândirea bunurilor rezultate din propria noastră muncă. Într-o editură și organelor de difuzare există o colaborare apropiată și sperăm că în acest an s-o dovedim și rodnică. Spre deosebire de anii trecuți, de data aceasta s-a

— Ne-ar interesa amănunțit în legătură cu popularizarea manualelor școlare

— Într-o ședință de lucru din 15 septembrie editura noastră, în colaborare cu Direcția difuzării cărții, organizează în București, Iași, Cluj, Timișoara și Craiova „Expoziția Manualelor Școlare”. Vor fi prezentate cu acest prilej cărțile școlare editate pentru noul an de învățământ, atât pentru școlile în limba română cât și pentru cele în limbile naționalelor conlocuitoare, precum și materialul didactic și hărțile murale tipărite de editură. În același timp, în celelalte orașe din țară, precum și în alte localități se vor organiza și sesiuni pentru prezentarea cărții școlare. Direcția difuzării cărții a tipărit, în același scop, un afiș în culori care va avea o largă răspundere.

— Intrucât v-ați referit la activitatea viitoare a editurii, ar fi posibil să ne comunicați anumite lucruri cu privire la pregătirile pentru anul școlar 1958/1959 ?

— Da, este posibil. Sintem bucuroși să vă informăm că de mai multe luni de zile se lucrează deja la manualele pentru anul școlar care se va deschide la 15 septembrie 1958. A fost definitivat planul tematic care cuprinde 420 manuale, marcat cu o creștere sensibilă față de acest an. Un număr de 14 manuale au fost scoase la concurs, iar pentru celelalte s-au încheiat contracte cu autori sau colective de autori. Cîteva manuale planificate pentru anul școlar 1958/59 au rămas totuși în situație neclară în sensul că nu s-au putut încheia contracte pentru elaborarea lor intrucât Direcția generală a învățământului elementar și mediu n-a asigurat nici până astăzi programele școlare respective.

— Inceput să sosescă la editură, potriși termenelor fixate, la încheierea contractelor. Au sosit și primele manuale din cele scoase la concurs.

— În același timp, s-au pregătit pentru rediție 78 titluri, care sînt gata pentru a fi expediate în tipografii. Intenționăm să tipărim până la sfîrșitul anului 1957, cu ajutorul Direcției generale a producției editurale și al Direcției generale poligrafice din Ministerul Învățământului și Culturii, un număr cît mai mare de titluri din planul tematic pentru anul școlar 1958/59.

— După cum știți, începînd cu acest plan tematic, editura de stat didactică și pedagogică editează manuale școlare pe răspunderea sa. Primele măsuri pe care le-am luat pînă acum ne permit să prevedem o îmbunătățire continuă a activității de pregătire a cărții școlare.

și machetatori artistice. Se remarcă în special calitatea copertelor și a ilustrațiilor întinse asigurate de manualele de aritmetică pentru clasa

— Citiitorii noștri vor fi bucuroși dacă ne veți prezenta stadiul în care se găsește tipărirea manualelor necesare pentru deschiderea anului școlar

Deși sînt în măsură să vă comunicăm în general lucruri plăcute pentru cititorii „Gazetei învățământului”, aș fi fost mult mai bucuros dacă mi-ați adresat această întrebare peste 2-3 săptămîni. Totuși, și azi avem ce să vă informăm. După cum v-am mai relatat, anul acesta edităm în total 312 titluri de manuale. Dintre acestea, pînă la ora cînd discutăm despre ele au apărut și au și intrat în rețeaua comercială 233 titluri. La alte 16 titluri au și apărut primele exemplare și în cîteva zile vor intra la rîndul lor în rețeaua comercială. Încă 51 titluri sînt printre care Geografia cl. IX-a, Istoria cl. IX-a, Limba franceză cl. VI-a, Limba rusă cl. VII-a etc. sînt într-un stadiu avansat în tipografie, fiind programate să apară pînă la sfîrșitul lunii august.

Menționez că manualele necesare în școli la deschiderea cursurilor sînt programate să apară pînă la sfîrșitul acestei luni. Fac excepție doar 4 manuale: Culegerea de texte pentru clasa a VIII-a a școlilor cu limba de predare ucraineană, gramatica limbii romine pentru clasele VIII-X ale școlilor cu limba de predare maghiară și abecedarul pentru surdo-

muți, care vor apare în luna septembrie, ca și Istoria literaturii romine pentru clasa a X-a, programată să apară în luna decembrie. Toate aceste manuale au fost incluse în planul editurii mult timp în urmă, neputîndu-se asigura apariția lor mai devreme.

— În sfîrșit, încă două manuale sînt programate să apară în luna decembrie: culegerea de texte pentru clasa a X-a, vol. II, care de asemenea va fi difuzată în școli înainte de data cînd va începe folosirea ei și manualul de științe agricole din școlile institutelor pedagogice.

N-ar fi exclus însă ca, datorită ajutorului pe care îl primim din partea întreprinderilor poligrafice, pînă la deschiderea anului școlar să apară o parte din lucrările programate înaintea datei cînd va începe utilizarea lor.

— În sfîrșit, încă două manuale sînt programate să apară în luna decembrie: culegerea de texte pentru clasa a X-a, vol. II, care de asemenea va fi difuzată în școli înainte de data cînd va începe folosirea ei și manualul de științe agricole din școlile institutelor pedagogice.

— După cum știți, la ședința din 1 aprilie a.c. a Colegiului Ministerului Învățământului și Culturii s-a hotărât ca manualele școlare să apară astfel încât să fie difuzate în librării cu două săptămâni înainte de deschiderea cursurilor. Din cele relatate mai înainte reiese că această sarcină va fi îndeplinită de editură, în ceea ce privește sarcina difuzării manualelor, aceasta revine integral Direcției difuzării cărții și organelor sale regionale și raionale, precum și Centrului. Este ușor de înțeles că nouă nu ne este deloc indiferent felul cum se asigură răspîndirea bunurilor rezultate din propria noastră muncă. Într-o editură și organelor de difuzare există o colaborare apropiată și sperăm că în acest an s-o dovedim și rodnică. Spre deosebire de anii trecuți, de data aceasta s-a

— Ne-ar interesa amănunțit în legătură cu popularizarea manualelor școlare

— Într-o ședință de lucru din 15 septembrie editura noastră, în colaborare cu Direcția difuzării cărții, organizează în București, Iași, Cluj, Timișoara și Craiova „Expoziția Manualelor Școlare”. Vor fi prezentate cu acest prilej cărțile școlare editate pentru noul an de învățământ, atât pentru școlile în limba română cât și pentru cele în limbile naționalelor conlocuitoare, precum și materialul didactic și hărțile murale tipărite de editură. În același timp, în celelalte orașe din țară, precum și în alte localități se vor organiza și sesiuni pentru prezentarea cărții școlare. Direcția difuzării cărții a tipărit, în același scop, un afiș în culori care va avea o largă răspundere.

— Intrucît v-ați referit la activitatea viitoare a editurii, ar fi posibil să ne comunicați anumite lucruri cu privire la pregătirile pentru anul școlar 1958/1959 ?

— Da, este posibil. Sintem bucuroși să vă informăm că de mai multe luni de zile se lucrează deja la manualele pentru anul școlar care se va deschide la 15 septembrie 1958. A fost definitivat planul tematic care cuprinde 420 manuale, marcat cu o creștere sensibilă față de acest an. Un număr de 14 manuale au fost scoase la concurs, iar pentru celelalte s-au încheiat contracte cu autori sau colective de autori. Cîteva manuale planificate pentru anul școlar 1958/59 au rămas totuși în situație neclară în sensul că nu s-au putut încheia contracte pentru elaborarea lor intrucât Direcția generală a învățământului elementar și mediu n-a asigurat nici până astăzi programele școlare respective.

— Inceput să sosescă la editură, potriși termenelor fixate, la încheierea contractelor. Au sosit și primele manuale din cele scoase la concurs.

— În același timp, s-au pregătit pentru rediție 78 titluri, care sînt gata pentru a fi expediate în tipografii. Intenționăm să tipărim până la sfîrșitul anului 1957, cu ajutorul Direcției generale a producției editurale și al Direcției generale poligrafice din Ministerul Învățământului și Culturii, un număr cît mai mare de titluri din planul tematic pentru anul școlar 1958/59.

l-a de algebră pentru clasele a VII-a și a X-a de limba romină pentru clasa a V-a, de geografie pentru clasele a IV-a și a VI-a.

— Citiitorii noștri vor fi bucuroși dacă ne veți prezenta stadiul în care se găsește tipărirea manualelor necesare pentru deschiderea anului școlar

Deși sînt în măsură să vă comunicăm în general lucruri plăcute pentru cititorii „Gazetei învățământului”, aș fi fost mult mai bucuros dacă mi-ați adresat această întrebare peste 2-3 săptămîni. Totuși, și azi avem ce să vă informăm. După cum v-am mai relatat, anul acesta edităm în total 312 titluri de manuale. Dintre acestea, pînă la ora cînd discutăm despre ele au apărut și au și intrat în rețeaua comercială 233 titluri. La alte 16 titluri au și apărut primele exemplare și în cîteva zile vor intra la rîndul lor în rețeaua comercială. Încă 51 titluri sînt printre care Geografia cl. IX-a, Istoria cl. IX-a, Limba franceză cl. VI-a, Limba rusă cl. VII-a etc. sînt într-un stadiu avansat în tipografie, fiind programate să apară pînă la sfîrșitul lunii august.

Menționez că manualele necesare în școli la deschiderea cursurilor sînt programate să apară pînă la sfîrșitul acestei luni. Fac excepție doar 4 manuale: Culegerea de texte pentru clasa a VIII-a a școlilor cu limba de predare ucraineană, gramatica limbii romine pentru clasele VIII-X ale școlilor cu limba de predare maghiară și abecedarul pentru surdo-

muți, care vor apare în luna septembrie, ca și Istoria literaturii romine pentru clasa a X-a, programată să apară în luna decembrie. Toate aceste manuale au fost incluse în planul editurii mult timp în urmă, neputîndu-se asigura apariția lor mai devreme.

— În sfîrșit, încă două manuale sînt programate să apară în luna decembrie: culegerea de texte pentru clasa a X-a, vol. II, care de asemenea va fi difuzată în școli înainte de data cînd va începe folosirea ei și manualul de științe agricole din școlile institutelor pedagogice.

N-ar fi exclus însă ca, datorită ajutorului pe care îl primim din partea întreprinderilor poligrafice, pînă la deschiderea anului școlar să apară o parte din lucrările programate înaintea datei cînd va începe utilizarea lor.

— În sfîrșit, încă două manuale sînt programate să apară în luna decembrie: culegerea de texte pentru clasa a X-a, vol. II, care de asemenea va fi difuzată în școli înainte de data cînd va începe folosirea ei și manualul de științe agricole din școlile institutelor pedagogice.

— După cum știți, la ședința din 1 aprilie a.c. a Colegiului Ministerului Învățământului și Culturii s-a hotărât ca manualele școlare să apară astfel încât să fie difuzate în librării cu două săptămâni înainte de deschiderea cursurilor. Din cele relatate mai înainte reiese că această sarcină va fi îndeplinită de editură, în ceea ce privește sarcina difuzării manualelor, aceasta revine integral Direcției difuzării cărții și organelor sale regionale și raionale, precum și Centrului. Este ușor de înțeles că nouă nu ne este deloc indiferent felul cum se asigură răspîndirea bunurilor rezultate din propria noastră muncă. Într-o editură și organelor de difuzare există o colaborare apropiată și sperăm că în acest an s-o dovedim și rodnică. Spre deosebire de anii trecuți, de data aceasta s-a

— Ne-ar interesa amănunțit în legătură cu popularizarea manualelor școlare

— Într-o ședință de lucru din 15 septembrie editura noastră, în colaborare cu Direcția difuzării cărții, organizează în București, Iași, Cluj, Timișoara și Craiova „Expoziția Manualelor Școlare”. Vor fi prezentate cu acest prilej cărțile școlare editate pentru noul an de învățământ, atât pentru școlile în limba română cât și pentru cele în limbile naționalelor conlocuitoare, precum și materialul didactic și hărțile murale tipărite de editură. În același timp, în celelalte orașe din țară, precum și în alte localități se vor organiza și sesiuni pentru prezentarea cărții școlare. Direcția difuzării cărții a tipărit, în același scop, un afiș în culori care va avea o largă răspundere.

— Intrucît v-ați referit la activitatea viitoare a editurii, ar fi posibil să ne comunicați anumite lucruri cu privire la pregătirile pentru anul școlar 1958/1959 ?

— Da, este posibil. Sintem bucuroși să vă informăm că de mai multe luni de zile se lucrează deja la manualele pentru anul școlar care se va deschide la 15 septembrie 1958. A fost definitivat planul tematic care cuprinde 420 manuale, marcat cu o creștere sensibilă față de acest an. Un număr de 14 manuale au fost scoase la concurs, iar pentru celelalte s-au încheiat contracte cu autori sau colective de autori. Cîteva manuale planificate pentru anul școlar 1958/59 au rămas totuși în situație neclară în sensul că nu s-au putut încheia contracte pentru elaborarea lor intrucât Direcția generală a învățământului elementar și mediu n-a asigurat nici până astăzi programele școlare respective.

— Inceput să sosescă la editură, potriși termenelor fixate, la încheierea contractelor. Au sosit și primele manuale din cele scoase la concurs.

— În același timp, s-au pregătit pentru rediție 78 titluri, care sînt gata pentru a fi expediate în tipografii. Intenționăm să tipărim până la sfîrșitul anului 1957, cu ajutorul Direcției generale a producției editurale și al Direcției generale poligrafice din Ministerul Învățământului și Culturii, un număr cît mai mare de titluri din planul tematic pentru anul școlar 1958/59.

Considerații pe marginea cursurilor de perfecționare

Ne apropiem de sfîrșitul perioadei cu frecvență a cursurilor de perfecționare din acest an. La Institutul nostru, peste 600 de profesori sosiți de pe meleagurile celor 5 regiuni din Ardeal au luat parte la cursurile de perfecționare. Participația la cursuri, la lucrări practice, la sesiunile de discuții pentru rezolvarea sarcinilor care le stau în față în munca de instruire și aducerea elevilor, se întinsează asupra celor mai noi creșteri ale științei în domeniul specialității lor. Deosebit de rodnic este și schimbarea de experiență ce are loc în cadrul seminariilor, al lucrărilor practice, în discuții care continuă nu odată pe coridoarele cîmînului, în timpul pauzelor, sau chiar în sala de mese și în dormitoare. Cei tineri sînt mai orientați în problemele teoretice noi, iar cei în vîrstă au o experiență practică mai bogată. În felul acesta, în scurt timp s-au sudat adevărate colective pe seminarii, care studiază împreună și se ajută reciproc.

Menționăm faptul că, de la deschiderea cursurilor au existat în profesorii care au manifestat oarecare regret că pierd o parte din concediul lor de vară, altitudinea acestora devine din ce în ce mai pozitivă, deoarece, pe măsura desfășurării activităților, ei înțeleg tot mai bine importanța cursurilor, își dau seama de folosul real pe care-l vor avea aplicînd în școală tot ceea ce învață aici.

— În sfîrșit, încă două manuale sînt programate să apară în luna decembrie: culegerea de texte pentru clasa a X-a, vol. II, care de asemenea va fi difuzată în școli înainte de data cînd va începe folosirea ei și manualul de științe agricole din școlile institutelor pedagogice.

— După cum știți, la ședința din 1 aprilie a.c. a Colegiului Ministerului Învățământului și Culturii s-a hotărât ca manualele școlare să apară astfel încât să fie difuzate în librării cu două săptămâni înainte de deschiderea cursurilor. Din cele relatate mai înainte reiese că această sarcină va fi îndeplinită de editură, în ceea ce privește sarcina difuzării manualelor, aceasta revine integral Direcției difuzării cărții și organelor sale regionale și raionale, precum și Centrului. Este ușor de înțeles că nouă nu ne este deloc indiferent felul cum se asigură răspîndirea bunurilor rezultate din propria noastră muncă. Într-o editură și organelor de difuzare există o colaborare apropiată și sperăm că în acest an s-o dovedim și rodnică. Spre deosebire de anii trecuți, de data aceasta s-a

— Ne-ar interesa amănunțit în legătură cu popularizarea manualelor școlare

— Într-o ședință de lucru din 15 septembrie editura noastră, în colaborare cu Direcția difuzării cărții, organizează în București, Iași, Cluj, Timișoara și Craiova „Expoziția Manualelor Școlare”. Vor fi prezentate cu acest prilej cărțile școlare editate pentru noul an de învățământ, atât pentru școlile în limba română cât și pentru cele în limbile naționalelor conlocuitoare, precum și materialul didactic și hărțile murale tipărite de editură. În același timp, în celelalte orașe din țară, precum și în alte localități se vor organiza și sesiuni pentru prezentarea cărții școlare. Direcția difuzării cărții a tipărit, în același scop, un afiș în culori care va avea o largă răspundere.

— Intrucît v-ați referit la activitatea viitoare a editurii, ar fi posibil să ne comunicați anumite lucruri cu privire la pregătirile pentru anul școlar 1958/1959 ?

— Da, este posibil. Sintem bucuroși să vă informăm că de mai multe luni de zile se lucrează deja la manualele pentru anul școlar care se va deschide la 15 septembrie 1958. A fost definitivat planul tematic care cuprinde 420 manuale, marcat cu o creștere sensibilă față de acest an. Un număr de 14 manuale au fost scoase la concurs, iar pentru celelalte s-au încheiat contracte cu autori sau colective de autori. Cîteva manuale planificate pentru anul școlar 1958/59 au rămas totuși în situație neclară în sensul că nu s-au putut încheia contracte pentru elaborarea lor intrucât Direcția generală a învățământului elementar și mediu n-a asigurat nici până astăzi programele școlare respective.

— Inceput să sosescă la editură, potriși termenelor fixate, la încheierea contractelor. Au sosit și primele manuale din cele scoase la concurs.

— În același timp, s-au pregătit pentru rediție 78 titluri, care sînt gata pentru a fi expediate în tipografii. Intenționăm să tipărim până la sfîrșitul anului 1957, cu ajutorul Direcției generale a producției editurale și al Direcției generale poligrafice din Ministerul Învățământului și Culturii, un număr cît mai mare de titluri din planul tematic pentru anul școlar 1958/59.

— După cum știți, începînd cu acest plan tematic, editura de stat didactică și pedagogică editează manuale școlare pe răspunderea sa. Primele măsuri pe care le-am luat pînă acum ne permit să prevedem o îmbunătățire continuă a activității de pregătire a cărții școlare.

— Intrucît v-ați referit la activitatea viitoare a editurii, ar fi posibil să ne comunicați anumite lucruri cu privire la pregătirile pentru anul școlar 1958/1959 ?

— Da, este posibil. Sintem bucuroși să vă informăm că de mai multe luni de zile se lucrează deja la manualele pentru anul școlar care se va deschide la 15 septembrie 1958. A fost definitivat planul tematic care cuprinde 420 manuale, marcat cu o creștere sensibilă față de acest an. Un număr de 14 manuale au fost scoase la concurs, iar pentru celelalte s-au încheiat contracte cu autori sau colective de autori. Cîteva manuale planificate pentru anul școlar 1958/59 au rămas totuși în situație neclară în sensul că nu s-au putut încheia contracte pentru elaborarea lor intrucât Direcția generală a învățământului elementar și mediu n-a asigurat nici până astăzi programele școlare respective.

— Inceput să sosescă la editură, potriși termenelor fixate, la încheierea contractelor. Au sosit și primele manuale din cele scoase la concurs.

anul. De asemenea, nu peste tot s-a asigurat cursurile materiale bibliografic prevăzută în programul de studiu individual. O serie de cadre didactice n-au studiat în mod sistematic în cursul anului, n-au înțeles timpul lucrărilor de control, au lipsit de la consultațiile colective organizate în centrele raionale. Este semnificativ faptul că majoritatea celor care s-au comportat în felul acesta lucrează slab și la catedră, au lipsuri serioase în pregătirea lor ideologică și profesională, după cum s-a putut constata cu prilejul asistențelor la lecțiile ținute de ei.

— După cum știți, la ședința din 1 aprilie a.c. a Colegiului Ministerului Învățământului și Culturii s-a hotărât ca manualele școlare să apară astfel încât să fie difuzate în librării cu două săptămâni înainte de deschiderea cursurilor. Din cele relatate mai înainte reiese că această sarcină va fi îndeplinită de editură, în ceea ce privește sarcina difuzării manualelor, aceasta revine integral Direcției difuzării cărții și organelor sale regionale și raionale, precum și Centrului. Este ușor de înțeles că nouă nu ne este deloc indiferent felul cum se asigură răspîndirea bunurilor rezultate din propria noastră muncă. Într-o editură și organelor de difuzare există o colaborare apropiată și sperăm că în acest an s-o dovedim și rodnică. Spre deosebire de anii trecuți, de data aceasta s-a

— Ne-ar interesa amănunțit în legătură cu popularizarea manualelor școlare

— Într-o ședință de lucru din 15 septembrie editura noastră, în colaborare cu Direcția difuzării cărții, organizează în București, Iași, Cluj, Timișoara și Craiova „Expoziția Manualelor Școlare”. Vor fi prezentate cu acest prilej cărțile școlare editate pentru noul an de învățământ, atât pentru școlile în limba română cât și pentru cele în limbile naționalelor conlocuitoare, precum și materialul didactic și hărțile murale tipărite de editură. În același timp, în celelalte orașe din țară, precum și în alte localități se vor organiza și sesiuni pentru prezentarea cărții școlare. Direcția difuzării cărții a tipărit, în același scop, un afiș în culori care va avea o largă răspundere.

— Intrucît v-ați referit la activitatea viitoare a editurii, ar fi posibil să ne comunicați anumite lucruri cu privire la pregătirile pentru anul școlar 1958/1959 ?

— Da, este posibil. Sintem bucuroși să vă informăm că de mai multe luni de zile se lucrează deja la manualele pentru anul școlar care se va deschide la 15 septembrie 1958. A fost definitivat planul tematic care cuprinde 420 manuale, marcat cu o creștere sensibilă față de acest an. Un număr de 14 manuale au fost scoase la concurs, iar pentru celelalte s-au încheiat contracte cu autori sau colective de autori. Cîteva manuale planificate pentru anul școlar 1958/59 au rămas totuși în situație neclară în sensul că nu s-au putut încheia contracte pentru elaborarea lor intrucât Direcția generală a învățământului elementar și mediu n-a asigurat nici până astăzi programele școlare respective.

— Inceput să sosescă la editură, potriși termenelor fixate, la încheierea contractelor. Au sosit și primele manuale din cele scoase la concurs.

— În același timp, s-au pregătit pentru rediție 78 titluri, care sînt gata pentru a fi expediate în tipografii. Intenționăm să tipărim până la sfîrșitul anului 1957, cu ajutorul Direcției generale a producției editurale și al Direcției generale poligrafice din Ministerul Învățământului și Culturii, un număr cît mai mare de titluri din planul tematic pentru anul școlar 1958/59.

— După cum știți, începînd cu acest plan tematic, editura de stat didactică și pedagogică editează manuale școlare pe răspunderea sa. Primele măsuri pe care le-am luat pînă acum ne permit să prevedem o îmbunătățire continuă a activității de pregătire a cărții școlare.

— Intrucît v-ați referit la activitatea viitoare a editurii, ar fi posibil să ne comunicați anumite lucruri cu privire la pregătirile pentru anul școlar 1958/1959 ?

— Da, este posibil. Sintem bucuroși să vă informăm că de mai multe luni de zile se lucrează deja la manualele pentru anul școlar care se va deschide la 15 septembrie 1958. A fost definitivat planul tematic care cuprinde 420 manuale, marcat cu o creștere sensibilă față de acest an. Un număr de 14 manuale au fost scoase la concurs, iar pentru celelalte s-au încheiat contracte cu autori sau colective de autori. Cîteva manuale planificate pentru anul școlar 1958/59 au rămas totuși în situație neclară în sensul că nu s-au putut încheia contracte pentru elaborarea lor intrucât Direcția generală a învățământului elementar și mediu n-a asigurat nici până astăzi programele școlare respective.

— Inceput să sosescă la editură, potriși termenelor fixate, la încheierea contractelor. Au sosit și primele manuale din cele scoase la concurs.

— În același timp, s-au pregătit pentru rediție 78 titluri, care sînt gata pentru a fi expediate în tipografii. Intenționăm să tipărim până la sfîrșitul anului 1957, cu ajutorul Direcției generale a producției editurale și al Direcției generale poligrafice din Ministerul Învățământului și Culturii, un număr cît mai mare de titluri din planul tematic pentru anul școlar 1958/59.

— După cum știți, începînd cu acest plan tematic, editura de stat didactică și pedagogică editează manuale școlare pe răspunderea sa. Primele măsuri pe care le-am luat pînă acum ne permit să prevedem o îmbunătățire continuă a activității de pregătire a cărții școlare.

— Intrucît v-ați referit la activitatea viitoare a editurii, ar fi posibil să ne comunicați anumite lucruri cu privire la pregătirile pentru anul școlar 1958/1959 ?

— Da, este posibil. Sintem bucuroși să vă informăm că de mai multe luni de zile se lucrează deja la manualele pentru anul școlar care se va deschide la 15 septembrie 1958. A fost definitivat planul tematic care cuprinde 420 manuale, marcat cu o creștere sensibilă față de acest an. Un număr de 14 manuale au fost scoase la concurs, iar pentru celelalte s-au încheiat contracte cu autori sau colective de autori. Cîteva manuale planificate pentru anul școlar 1958/59 au rămas totuși în situație neclară în sensul că nu s-au putut încheia contracte pentru elaborarea lor intrucât Direcția generală a învățământului elementar și mediu n-a asigurat nici până astăzi programele școlare respective.

— Inceput să sosescă la editură, potriși termenelor fixate, la încheierea contractelor. Au sosit și primele manuale din cele scoase la concurs.</

ACORDAREA burselor de studii

De curind, Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat Regulamentul privind acordarea burselor de studii de către întreprinderile socialiste și comitetele executive ale sfaturilor populare. În Regulament se arată că, în scopul îmbunătățirii condițiilor sociale a studenților și în vederea unei mai strinse legături între viața profesională și cea de familie, în conformitate cu prevederile art. 22 din Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. nr. 1003/1957, întreprinderile socialiste, comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și comitetul executiv al sfatului popular al Capitalei vor putea acorda burse lunare, pe toată durata studiilor superioare, studenților fii de muncitori și de țărani muncitori, precum și muncitorilor recrutați în condițiile Decretului nr. 188/1953.

Quantumul lunar al unei burse va fi egal cu acel al bursei de stat. Plata burselor se face lunar (în tre 20-25 ale fiecărei luni) de către întreprinderea și comitetele executive ale sfaturilor populare direct studenților cărora le-au fost atribuite prin contract.

Bursele acordate de întreprinderi, de comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și de comitetul executiv al sfatului popular al Capitalei se obțin prin concurs, organizat pe specialități în instituțiile de învățămînt superior ce vor fi desemnate de Ministerul Învățămîntului și Culturii. Concursul se va desfășura de la 2 la 12 septembrie pe facultăți sau secții, și va consta din aceleași probe ca și concursul de admitere în învățămînt superior la facultățile sau secțiile respective. Comisiile de examinare vor fi numite de conducerea instituțiilor de învățămînt în care se ține concursul.

Pot candida la concursul de burse acordate de întreprinderi fiii muncitorilor din întreprinderile respective și muncitorii recrutați în condițiile decretului nr. 188/1953, dacă îndeplinesc următoarele condiții: sînt absolvenți ai unei școli de cultură generală și au promovat examenul de maturitate; sînt absolvenți cu examen de maturitate ai școlilor pentru tineretul muncitoresc și sătesc, ai școlilor muncitorești serale sau fără frecvență; sînt absolvenți cu examen de diplomă ai școlilor medii tehnice, ai școlilor pedagogice sau posesori ai diplomei de examen de bacalaureat.

Pot candida la concursul de burse acordate de comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și de comitetul executiv al sfatului popular al Capitalei fiii de muncitori și de țărani muncitori ai căror părinți sînt absolvenți în regiunea respectivă în întreprinderi socialiste (industriale sau agricole, în G.A.C.), precum și fiii muncitorilor și ai țărănilor muncitori ai căror părinți sînt activiști în organizațiile de partid sau obștești și în aparatul de stat, dacă îndeplinesc condițiile de studii menționate la alineatul precedent.

Candidații la concursul de burse acordate de întreprinderi vor depune cererile de înscriere la întreprinderile respective. Pentru bursele acordate de comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și de comitetul executiv al sfatului popular al Capitalei cererile vor depune la secretariatul comitetului executiv.

Cererile de înscriere la concurs se vor depune pînă la 20 august și vor fi însoțite de următoarele acte: a) certificatul de naștere; b) diploma de maturitate pentru absolvenții școlii de cultură generală; diploma de tehnician pentru absolvenții școlilor medii tehnice; diploma de examen de

Ne scriu cititorii

Profesorii și elevii clasei a VIII-a de la școala medie „Al. Sahia” din Tirnăveni au organizat o excursie la Sovata și la Prada. În această călătorie excursioniștii au observat florile și fauna rezervoarelor prin care au trecut, au vizitat cariera de piatră de la Prada fabrică și întreprinderi ale industriei locale. Excursia a produs o vie impresie asupra elevilor, îmbogățindu-le cunoștințele și ajutându-i să cunoască mai bine rîmusele patriei.

ȘT. COVRIG

24 de pedagogi, în frunte cu directorul școlii, Teofil Topan, au făcut o zi de muncă voluntară la secerația grîului, la gospodăria agricolă colectivă din satul Petrești, raionul Ghera. Alături de ei s-a aflat și fostul învățător al școlii, Ion Bucariu. În vîrstă de 82 de ani, Prezența acestui bătrîn dusul a făcut să crească în sufletul său în muncă a pedagogilor, care au încheiat ziua de muncă voluntară cu roade deosebit de bogate.

N. ȘTEIU

Vechea casă a învățătorilor de la Păltinș, de lângă Sibiu, care fusese parțial distrusă de incendiu, a fost reamenajată. Ea a devenit acum un bun loc de odihnă și nu numai pentru pedagogii sibieni, ci și pentru cadre didactice din Sighișoara, Cluj, Arad și Rimnicu Vilcea. Muzica, dansul, jocurile distractive, lecturile, excursiile prin împrejurimi — la Șanta, Onești, Bărbănt, Dealul Ursului — îmbogățesc programul de odihnă al învățătorilor și profesorilor veniți aici, dîndu-le forțe noi pentru munca lor viitoare.

INFORMAȚIE

În urma modificărilor survenite în planul de învățămînt nu se mai ține concurs pentru manualul de Limba română pentru clasa a IV-a.

Îmbunătățirea procesului de învățămînt în învățămîntul superior

(Urmare din pag. 1)

gramării de ore suplimentare, ca urmare a unei munci rău organizate, sau a tendinței de umblare a cursului dincolo de marginile programului. Să lăsăm studenților timp de studiu individual. Numai astfel ei vor căpăta deprinderi de lucru în bibliotecă, de consultare a materialelor bibliografice și a tratatelor, de formare a unei culturi înținse în domeniul specialității, de a se familiariza cu literatura bucherismului ce se manifestă intens astăzi și practica aproape curentă a învățării numai după noțiile luate la curs.

Eliminarea supraîncălzirii studenților se va oglindi în planurile de învățămînt și prin limitarea totalului de ore săptămînal — în primii trei ani de studii la maximum 30 de ore, iar în ultimii doi ani la o cifră medie de 24 de ore, prin reducerea numărului examenelor și al colocoierii.

Hotărîrea treazează sarcina de a cuprinde în programe realizările și problemele noi ridicate în construirea socialismului în țara noastră, de a accentua în mod mai amplu și mai sistematic studiul tehnologiei și al economiei de ramură la toate specialitățile din învățămîntul superior, ca mijloc de progres realizat de industria noastră și de dezvoltarea acesteia în perspectivă.

De aceste baze vor trebui să se deosebească diferențele efectuate ale procesului de învățămînt.

Val fi necesar să se efectueze — în spiritul Hotărîrii — o serie de operații de îmbunătățire a conținutului cursurilor. Astfel, vor trebui înlăturate cu fermitate din unele cursuri o sumă de lucruri vechi care nu au circulație în tehnica și știința modernă, sau vor trebui reduse la o soară compatibilă cu valoarea lor istorică restrînsă din prezent. Un curs al cărui conținut caduc este și care trebuie reexaminat cu toată seriozitatea în anul viitor este cursul de fizică din institutele de învățămînt superior tehnologic, care nu are în prezent nici un caracter schematic, informativ, ci se deosebește de celelalte prin faptul că este deosebit de densitate și amploare corespunzătoare rolului pe care îl are în prezent în producție și în știință, ca bază de cercetări ulterioare.

Tot în scopul concentrării cursurilor asupra problemelor contingente cu producția și cu preocupările curente ale științei este necesar să se elimine repetarea materiei studiate anterior, la alte cursuri sau în școala medie. Din nefericire, la multe cursuri se practică încă această repetare care ocupă un timp prelungit, înlocuindu-se faptul că unii studenți vin cu lipsuri din școala medie sau de la cursurile făcute în anii precedenți. Adoptarea unei atări soluții nu serveste creșterii nivelului învățămîntului superior și tehnicii. Ea frînează dezvoltarea studenților constincioși și limitează volumul cunoștințelor noi. Rezolvarea problemei studenților care au lacune în cunoștințele de bază din știință trebuie întreprinsă pe alte căi decît prin repetări în cadrul cursului.

Cursurile trebuie să cuprindă noul în tehnică și știință, ele trebuie să adăncească studiul actual al producției noastre, fenomenul curent în expresia pe care o are în cadrul revoluției culturale din țara noastră și — totodată — să ilustreze mijloacele cele mai potrivite prin care realizările actuale pot fi ridicate pe înălțimi superioare. Cursurile trebuie să ogîndească metodele folosite pentru dezvoltarea producției de tehnicieni noștri, de frunziși în producție, ele trebuie să sublinieze activitatea oamenilor de știință din România, să informeze asupra cercetărilor în știință și în tehnică ale savanților și tehnicienilor din Uniunea Sovietică, asupra lucrărilor cercetărilor progresiste din lumea întreagă.

În cadrul lecțiilor este necesar a se accentua asupra tehnologiei ramurii respective și asupra elementelor economice legate de procesul producției. La unele cursuri, în special cele de știință și a producțiilor muncii, asupra folosirii economice a materialelor, a utilizării resurselor naturale ale țării și a înlocuirii prin produse din țară a materialelor din import.

La unele cursuri, predate în universități, mai ales la cursurile de bază din primii 3 ani, adesea a fost pierdut din vedere faptul că absolvenții vor deveni, în cea mai mare parte, cadre didactice la școlile de cultură generală și mai puțin cadre de cercetare, în institutele de cercetări. Nu s-a ținut seama, adesea, de faptul că școlile de cultură generală și, în special, școlile de cultură generală și de arte au nevoie de contingente de tineri cadre calificate, pregătite să desfășoare competent munca instructiv-educativă cu elevii și să contribuie astfel la dezvoltarea culturii în țara noastră, cît și în a tehnicii și pregătire a elevilor. Unele cadre didactice nu numai că nu au contribuit la pregătirea corespunzătoare a specialiștilor în domeniul de cultură generală, la educarea studenților astfel ca aceștia să considere ca o datorie patriotică activitatea didactică la școală, dar și exprimîndu-și nemulțumirea față de nivelul de studii și repartiția în învățămîntul superior sau la institute de cercetare, ci ca profesorii la școlile de 7 ani, au încurajat elemente sovietice precum: „studii de noaptea” contribuind astfel la menținerea unei situații care nu folosește politiciile noastre culturale. Cadrele didactice care s-au situat pe asemenea poziții, deosebit de activitate în domeniul de cercetare concretă ale culturii noastre.

O formă a procesului de învățămînt care, datorită unei concepții greșite în ce privește conținutul și organizarea ei, este seminarul. În planurile de învățămînt s-au înscris din plin aceste cursuri, care în realitate nu sunt decît cursuri de cursuri, unde nu trebuie, aceasta a corespunde și unei anume etape de „dădăcie” a studenților, care a expirat, precum și cursuri pentru realizarea normelor didactice, desfășurată în unele cadre, în ultimii ani cu titlu de excepție. Abundenta orole de seminar a dus la supraîncălzirea studenților și unora — la limitarea numărului orolei afectate cursurilor, deci la restringerea volumului de cunoștințe transmise studenților.

Munca în seminari a fost în multe cazuri defectuos organizată și — prin rezultatele ei — inutilă. Aceste seminari nu au constituit o formă de activitate creatoare și înțelegătoare în școlile și cu cadrele didactice cele mai corespunzătoare din punct de vedere calitativ, ceea ce s-a răsfrînt asupra muncii în școli a absolvenților. Hotărîrea stabilește înființarea unui organ al fiecărei universități care să îndrumeze și să coordoneze din punct de vedere pedagogic activitatea metodicilor, a conducătorilor de grup și a profesorilor din școlile medii în care se va face practica pedagogică. Acest organ va fi cabinetul pedagogic și va funcționa sub conducerea cadrelor de pedagogie. De asemenea, se vor desemna cele mai bune școli de cultură generală ca școli de bază pentru efectuarea practicii pedagogice. La aceste școli, numirea cadrelor didactice se va face cu avizul instituțiilor de învățămînt superior ce vor trimite studenții pentru practica pedagogică.

Sistemul practicii pedagogice continue s-a dovedit necorespunzător. Prin numărul mare de săptămîni în care cursurile se întrerupeau pentru efectuarea practicii continue, localul în care se desfășurau activitatea de specialitate și se formau personalitatea studenților în ramura științifică respectivă, se crea o discontinuitate în pregătirea de specialitate și se reducea substanțial volumul de ore afectat acestei pregătiri. Or, condiția esențială pentru ca un absolvent să devină bun profesor este ca studiul sale de specialitate să fie cu mult înaintat în ceea ce privește activitatea de specialitate în momentul în care el este trimis pentru studii individuale. Totodată, prin reducerea numărului orole de seminar se crează posibilități de amplificare a timpului acordat pentru lucrările practice, de laborator, atelier ori pe terenul experimentului, deci de înfăptuire a unei dintre sarcinile fructuase învățămîntului superior prin Hotărîrea partidului și guvernului.

Nu vom înstăbii asupra importanței lucrărilor efectuate în laborator pentru formarea deprinderilor de activitate practică, pentru concretizarea materialului teoretic predat la curs. Vom

Este necesar ca, pe linia prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului, aceste cadre didactice din învățămîntul superior să-și schimbe altitudinea față de problemele școlii și să lucreze constructiv pe linia unei strînse legături a învățămîntului superior cu problemele concrete ale culturii din Republica Populară Romîni.

Dacă planurile de învățămînt se concentrează în primii 3 ani de studii asupra obiectelor de cultură generală și a celor de cultură generală tehnică, necesare specialității respective, în anii IV și V ele conțin cursurile de specialitate care sînt deosebit de importante pentru studenții specialiști sau a unui început de specializare. Aceste cursuri de specialitate orientează, în domeniul tehnic, activitatea în producție a absolvenților — iar în sectorul universitar creează premisele dezvoltării ulterioare a absolvenților.

În nici un caz nu se poate numi „specialist”, cum unora se înfîmblă, absolventul unei facultăți. Este nevoie încă de multă muncă în producție, de experiență acumulată în același domeniu și de studii înlînse, pentru ca respectivul absolvent să devină „specialist” în domeniul respectiv.

În organizarea orientării spre anumite domenii de specializare la sectorul universitar este pozitivă experiența făcută în anii precedenți la unele facultăți ca Facultatea de fizico-matematică, unde s-au prevăzută la anii IV și V o serie de cursuri speciale din care studentul avea dreptul să aleagă un număr determinat, pe care să le urmeze, potrivit domeniilor în care dorea să-și dezvolte studiile după examenul de stat. Sistemul cursurilor sau al grupurilor de cursuri speciale nu a fost aplicat în întregul anului școlar vînt la facultățile de geologie și geografie, la cele de istorie, la secția de fizică etc. În acest cadru cursurile speciale vor dezvolta și densitatea unei capitole ale cursurilor generale, în unele cazuri vor avea un caracter monografic sau vor expune

sublinia însă necesitatea de a se acordă o mare atenție îndrumării studenților în munca de laborator, în înțelegerea și efectuarea experimentelor. Impunerea ce trebuie dată îndrumării rezultă din înființarea funcției didactice de șef de lucrări, avînd ca atribuție principală conducerea și coordonarea lucrărilor de laborator. Unele cadre subestimează încă această activitate, studenții fiind lăsați să se descurce cum pot, rolul asistenților sau al preparatorilor reducîndu-se la acela de supraveghetori de ordine. Care este contribuția unui asistent personal la formarea studenților și ce pregătire practică pot avea niște studenți care sînt lipsiți de experiență acumulată de personalul didactic care are sarcina să-și formeze?

Politehnizarea învățămîntului de cultură generală impune profesorilor care preda în aceste învățămînt fizică, chimia, științele naturale să stăpînească temeinic latura practică a acestor obiecte — munca de laborator, în atelier, pe terenul experimentului — pentru a dirija cu competență activitatea elevilor. De aceea, este necesar ca în facultățile care formează personal didactic pentru aceste obiecte studenții să primească o serioasă pregătire practică.

Dintre formele procesului de învățămînt, aceea prin care se poate realiza nemulțumirea legăturii strînse cu fabricile și uzinele, cu gospodăriile agricole este practica în producție. În perioadele de practică în producție studenții cunosc mașinile astfel cum sînt aranjate ele în procesul producției, își însușesc procedeele tehnologice cu toate caracteristicile lor locale, pot înțelege în toată amploarea lor complexul producției. De aceea, practica în producție constituie elementul hotărîtor în favoarea viitorului specialist cu calificare superioară, capabil să înțeleagă și să conducă fluxul producției.

În lucrarea partidului și guvernului prevede sarcina de a îmbunătăți și

Laboratorul de păuni și fîneșă al Institutului Agrotehnic din Arad

lărgi această practică. În sectorul învățămîntului mijmîr, agricol și de construcții practice, în care se precede studiile teoretice, anul I fiind atribuit activității studenților în unitățile productive. Astfel studenții vor cunoaște mai înțin direct elementele producției pe lucră cu aceste elemente, apoi vor învața despre ele din prelegeri și din cărți.

Munca studenților în întreprinderi va fi cu atât mai rodnică cu cît personalul unităților productive și cadrele didactice vor participa mai activ și mai organizat la îndrumarea acestui muncii, cu cît studentul va activa mai complex în procesul producției.

De asemenea, în scopul apropiării prelegerilor de producție și al concretizării imediate a conținutului lor, se prevede programarea unor sesiune de informări practice ale studenților în unitățile productive, a unor lecții sau lucrări practice la locul de muncă al viitorilor specialiști, a unor prelegeri pentru studenți și cadre didactice luate de cei mai buni ingineri din producție și de muncitorii frunziși asupra problemelor curente ale producției.

Practica pedagogică a studenților ce urmează facultăți sau secții în care se pregătesc cadre didactice a avut numeroase lipsuri de organizare și de conținut, în special în ceea ce privește informări practice ale studenților în unitățile productive, a unor lecții sau lucrări practice la locul de muncă al viitorilor specialiști, a unor prelegeri pentru studenți și cadre didactice luate de cei mai buni ingineri din producție și de muncitorii frunziși asupra problemelor curente ale producției.

Practica pedagogică a studenților ce urmează facultăți sau secții în care se pregătesc cadre didactice a avut numeroase lipsuri de organizare și de conținut, în special în ceea ce privește informări practice ale studenților în unitățile productive, a unor lecții sau lucrări practice la locul de muncă al viitorilor specialiști, a unor prelegeri pentru studenți și cadre didactice luate de cei mai buni ingineri din producție și de muncitorii frunziși asupra problemelor curente ale producției.

Practica pedagogică a studenților ce urmează facultăți sau secții în care se pregătesc cadre didactice a avut numeroase lipsuri de organizare și de conținut, în special în ceea ce privește informări practice ale studenților în unitățile productive, a unor lecții sau lucrări practice la locul de muncă al viitorilor specialiști, a unor prelegeri pentru studenți și cadre didactice luate de cei mai buni ingineri din producție și de muncitorii frunziși asupra problemelor curente ale producției.

componenților lor esențiale și imposibilitatea sintetizării. Ca urmare, nu de puține ori studenții care promovaseră bine examenul semestrial la o disciplină nu puteau utiliza cunoștințele respective în tratarea problemelor care apăreau la alt obiect de învățămînt. Aceasta înseamnă că în sistemul fărîmițării cursului prin examene semestriale era posibilă o înregistrare bună, de scurtă durată a materiei, dar nu asimilarea acesteia. Hotărîrea cu care ne ocupăm prevăzînd reducerea numărului de examene susținute într-un an de studii, creează condițiile de înlăturare a deficiențelor în pregătirea studenților. Noile planuri de învățămînt prevăd maximum 3 examene pentru sesiunea de iarnă, maximum 5 examene pentru sesiunea de vară și cel mult 2 colocoier. Totodată se înlătură compartimentarea închisă pe semestre a cursurilor, încheierea acestora.

Ridicarea calității pregătirii studenților va contribui și faptul că acestia își vor putea planifica susținerea examenelor prevăzute pentru un an de studiu în 3 sesiuni: în ianuarie, în mai/iunie și în septembrie. Întrucît noul sistem prevede că promovarea studenților se va face nu semestrial, ci anual — și anume, după sesiunea de examene din septembrie.

În ce privește testarea examenelor, uniformitatea impusă dăna unei temeinice verificări și pregătiri a studenților. Reducerea examenului numai la examinarea orală a lipsit pe studenți de posibilitatea abordării problemelor de mare înținere, mai grele (complexe), proprii examenului scris, deprinzîndu-l numai cu răspunsurile la întrebări privitoare la materiale limitate și adesea cu reproducerea ale textelor din curs. În acest fel, gîndirea studenților nu a fost dezvoltată, capacitatea lor creatoare, soluțioasă personală nu au fost solicitate.

Sistemul examinării orale după bilete de examen s-a dovedit bine înținț. El dă examenatorului posibilitatea de a-și formula din timp și bine cîntărit întrebările. Limitarea însă la trei a întrebărilor din bilet pentru toate cursurile s-a dovedit necorespunzătoare. Întrucît de cele mai multe ori în acest fel studenții este interogată numai din o mică parte a materiei.

Este necesar să se lase examenatorii lor mai multă inițiativă în modul de desfășurare a examenelor. Astfel, examenatorul să hotărască dacă la obiectul respectiv se va da, pe lângă probe orale, și o probă scrisă, iar numărul întrebărilor înscrise în biletele de examen să fie lăsat la aprecierea sa. Examenul practic, de laborator nu se va mai despărți, ca pînă acum, de examenul oral. Se lărgesc astfel competențele cadrelor didactice în organizarea și desfășurarea examenelor și, corespunzător, creșterea răspunderea acestora în aprecierea cunoștințelor studenților.

Colocviile, reduce ca număr, se vor da numai la obiectele facultative și la unele obiecte înținse pe 3-4 semestre, avînd caracterul de examen parțial. În rest, înlocuiește cu o valoare proprie și își va justifica existența ca formă a procesului de învățămînt.

În locul actualului sistem de notare cu 4 calificative se introduce sistemul de notare de la 1-10, care permite o

notare mai accentuată a precizării răspunsurilor date de student. Examenul de stat, integrat în procesul de învățămînt, a contribuit prin lucrările de diplomă la soluțioarea problemei de notare la unele cursuri, dar nu la toate. De asemenea, lucrări au fost programate, la formarea capacității de studiu complet al unei probleme mai ample, la înțințerea științifică de specializare în studiul de diplomă, în unele cazuri, înlocuind examenul de stat s-a descompus într-o sumă de examene echivalente celor semestriale. Cu toate lipsurile manifestate pe alături, examenul de stat a intrat în tradiția învățămîntului nostru superior. Hotărîrea întărește importanța acestui examen final, arătînd că el trebuie să constituie un mijloc de verificare a maturității studenților la terminarea studiilor și a cunoștințelor pe care le generaliza în întreg sectorul universitar, pedagogic, economic, medicofarmacologic, obligă întocmirii lucrărilor de diplomă pentru examenul de stat, iar numărul probelor orale se va înălța la 2-3 discipline.

În anul școlar 1957-58, capitolul privind realizarea unei legături mai strînse cu învățămîntul superior cu industria, transporturile, agricultura, comerțul și cu sectorul cultural-creativ, acțiunea, prin bogatul său complex de măsuri, asupra tuturor compartimentelor procesului de învățămînt. Este o datorie a tuturor celor care muncesc în învățămîntul superior să pătrundă adînc semnificația a acestor măsuri și să le aplice cu competență în însușirea. Prin această înțințare a învățămîntului superior din țara noastră se va ridica la un nivel mai înalt, va putea corespunde avîntului cu care progresa economia și cultura statului nostru democratic-popular și își va realiza menirea de a fi factor care contribuie la ridicarea nivelului de viață material și cultural al poporului muncitor.

În anul școlar 1957-58, capitolul privind realizarea unei legături mai strînse cu învățămîntul superior cu industria, transporturile, agricultura, comerțul și cu sectorul cultural-creativ, acțiunea, prin bogatul său complex de măsuri, asupra tuturor compartimentelor procesului de învățămînt. Este o datorie a tuturor celor care muncesc în învățămîntul superior să pătrundă adînc semnificația a acestor măsuri și să le aplice cu competență în însușirea. Prin această înțințare a învățămîntului superior din țara noastră se va ridica la un nivel mai înalt, va putea corespunde avîntului cu care progresa economia și cultura statului nostru democratic-popular și își va realiza menirea de a fi factor care contribuie la ridicarea nivelului de viață material și cultural al poporului muncitor.

În anul școlar 1957-58, capitolul privind realizarea unei legături mai strînse cu învățămîntul superior cu industria, transporturile, agricultura, comerțul și cu sectorul cultural-creativ, acțiunea, prin bogatul său complex de măsuri, asupra tuturor compartimentelor procesului de învățămînt. Este o datorie a tuturor celor care muncesc în învățămîntul superior să pătrundă adînc semnificația a acestor măsuri și să le aplice cu competență în însușirea. Prin această înțințare a învățămîntului superior din țara noastră se va ridica la un nivel mai înalt, va putea corespunde avîntului cu care progresa economia și cultura statului nostru democratic-popular și își va realiza menirea de a fi factor care contribuie la ridicarea nivelului de viață material și cultural al poporului muncitor.

În anul școlar 1957-58, capitolul privind realizarea unei legături mai strînse cu învățămîntul superior cu industria, transporturile, agricultura, comerțul și cu sectorul cultural-creativ, acțiunea, prin bogatul său complex de măsuri, asupra tuturor compartimentelor procesului de învățămînt. Este o datorie a tuturor celor care muncesc în învățămîntul superior să pătrundă adînc semnificația a acestor măsuri și să le aplice cu competență în însușirea. Prin această înțințare a învățămîntului superior din țara noastră se va ridica la un nivel mai înalt, va putea corespunde avîntului cu care progresa economia și cultura statului nostru democratic-popular și își va realiza menirea de a fi factor care contribuie la ridicarea nivelului de viață material și cultural al poporului muncitor.

În anul școlar 1957-58, capitolul privind realizarea unei legături mai strînse cu învățămîntul superior cu industria, transporturile, agricultura, comerțul și cu sectorul cultural-creativ, acțiunea, prin bogatul său complex de măsuri, asupra tuturor compartimentelor procesului de învățămînt. Este o datorie a tuturor celor care muncesc în învățămîntul superior să pătrundă adînc semnificația a acestor măsuri și să le aplice cu competență în însușirea. Prin această înțințare a învățămîntului superior din țara noastră se va ridica la un nivel mai înalt, va putea corespunde avîntului cu care progresa economia și cultura statului nostru democratic-popular și își va realiza menirea de a fi factor care contribuie la ridicarea nivelului de viață material și cultural al poporului muncitor.

În anul școlar 1957-58, capitolul privind realizarea unei legături mai strînse cu învățămîntul superior cu industria, transporturile, agricultura, comerțul și cu sectorul cultural-creativ, acțiunea, prin bogatul său complex de măsuri, asupra tuturor compartimentelor procesului de învățămînt. Este o datorie a tuturor celor care muncesc în învățămîntul superior să pătrundă adînc semnificația a acestor măsuri și să le aplice cu competență în însușirea. Prin această înțințare a învățămîntului superior din țara noastră se va ridica la un nivel mai înalt, va putea corespunde avîntului cu care progresa economia și cultura statului nostru democratic-popular și își va realiza menirea de a fi factor care contribuie la ridicarea nivelului de viață material și cultural al poporului muncitor.

În anul școlar 1957-58, capitolul privind realizarea unei legături mai strînse cu învățămîntul superior cu industria, transporturile, agricultura, comerțul și cu sectorul cultural-creativ, acțiunea, prin bogatul său complex de măsuri, asupra tuturor compartimentelor procesului de învățămînt. Este o datorie a tuturor celor care muncesc în învățămîntul superior să pătrundă adînc semnificația a acestor măsuri și să le aplice cu competență în însușirea. Prin această înțințare a învățămîntului superior din țara noastră se va ridica la un nivel mai înalt, va putea corespunde avîntului cu care progresa economia și cultura statului nostru democratic-popular și își va realiza menirea de a fi factor care contribuie la ridicarea nivelului de viață material și cultural al poporului muncitor.

În anul școlar 1957-58, capitolul privind realizarea unei legături mai strînse cu învățămîntul superior cu industria, transporturile, agricultura, comerțul și cu sectorul cultural-creativ, acțiunea, prin bogatul său complex de măsuri, asupra tuturor compartimentelor procesului de învățămînt. Este o datorie a tuturor celor care muncesc în învățămîntul superior să pătrundă adînc semnificația a acestor măsuri și să le aplice cu competență în însușirea. Prin această înțințare a învățămîntului superior din țara noastră se va ridica la un nivel mai înalt, va putea corespunde avîntului cu care progresa economia și cultura statului nostru democratic-popular și își va realiza menirea de a fi factor care contribuie la ridicarea nivelului de viață material și cultural al poporului muncitor.

În anul școlar 1957-58, capitolul privind realizarea unei legături mai strînse cu învățămîntul superior cu industria, transporturile, agricultura, comerțul și cu sectorul cultural-creativ, acțiunea, prin bogatul său complex de măsuri, asupra tuturor compartimentelor procesului de învățămînt. Este o datorie a tuturor celor care muncesc în învățămîntul superior să pătrundă adînc semnificația a acestor măsuri și să le aplice cu competență în însușirea. Prin această înțințare a învățămîntului superior din țara noastră se va ridica la un nivel mai înalt, va putea corespunde avîntului cu care progresa economia și cultura statului nostru democratic-popular și își va realiza menirea de a fi factor care contribuie la ridicarea nivelului de viață material și cultural al poporului muncitor.

În anul școlar 1957-58, capitolul privind realizarea unei legături mai strînse cu învățămîntul superior cu industria, transporturile, agricultura, comerțul și cu sectorul cultural-creativ, acțiunea, prin bogatul său complex de măsuri, asupra tuturor compartimentelor procesului de învățămînt. Este o datorie a tuturor celor care muncesc în învățămîntul superior să pătrundă adînc semnificația a acestor măsuri și să le aplice cu competență în însușirea. Prin această înțințare a învățămîntului superior din țara noastră se va ridica la un nivel mai înalt, va putea corespunde avîntului cu care progresa economia și cultura statului nostru democratic-popular și își va realiza menirea de a fi factor care contribuie la ridicarea nivelului de viață material și cultural al poporului muncitor.

În anul școlar 1957-58, capitolul privind realizarea unei legături mai strînse cu învățămîntul superior cu industria, transporturile, agricultura, comerțul și cu sectorul cultural-creativ, acțiunea, prin bogatul său complex de măsuri, asupra tuturor compartimentelor procesului de învățămînt. Este o datorie a tuturor celor care muncesc în învățămîntul superior să pătrundă adînc semnificația a acestor măsuri și să le aplice cu competență în însușirea. Prin această înțințare a învățămîntului superior din țara noastră se va ridica la un nivel mai înalt, va putea corespunde avîntului cu care progresa economia și cultura statului nostru democratic-popular și își va realiza menirea de a fi factor care contribuie la ridicarea nivelului de viață material și cultural al poporului muncitor.

În anul școlar 1957-58, capitolul privind realizarea unei legături mai strînse cu învățămîntul superior cu industria, transporturile, agricultura, comerțul și cu sectorul cultural-creativ, acțiunea, prin bogatul său complex de măsuri, asupra tuturor compartimentelor procesului de învățămînt. Este o datorie a tuturor celor care muncesc în învățămîntul superior să pătrundă adînc semnificația a acestor măsuri și să le aplice cu competență în însușirea. Prin această înțințare a învățămîntului superior din țara noastră se va ridica la un nivel mai înalt, va putea corespunde avîntului cu care progresa economia și cultura statului nostru democratic-popular și își va realiza menirea de a fi factor care contribuie la ridicarea nivelului de viață material și cultural al poporului muncitor.

În anul școlar 1957-58, capitolul privind realizarea unei legături mai strînse cu învățămîntul superior cu industria, transporturile, agricultura, comerțul și cu sectorul cultural-creativ, acțiunea, prin bogatul său complex de măsuri, asupra tuturor compartimentelor procesului de învățămînt. Este o datorie a tuturor celor care muncesc în învățămîntul superior să pătrundă adînc semnificația a acestor măsuri și să le aplice cu competență în însușirea. Prin această înțințare a învățămîntului superior din țara noastră se va ridica la un nivel mai înalt, va putea corespunde avîntului cu care progresa economia și cultura statului nostru democratic-popular și își va realiza menirea de a fi factor care contribuie la ridicarea nivelului de viață material și cultural al poporului muncitor.

În anul școlar 1957-58, capitolul privind realizarea unei legături mai strînse cu învățămîntul superior cu industria, transporturile, agricultura, comerțul și cu sectorul cultural-creativ, acțiunea, prin bogatul său complex de măsuri, asupra tuturor compartimentelor procesului de învățămînt. Este o datorie a tuturor celor care muncesc în învățămîntul superior să pătrundă adînc semnificația a acestor măsuri și să le aplice cu competență în însușirea. Prin această înțințare a învățămîntului superior din țara noastră se va ridica la un nivel mai înalt, va putea corespunde avîntului cu care progresa economia și cultura statului nostru democratic-popular și își va realiza menirea de a fi factor care contribuie la ridicarea nivelului de viață material și cultural al poporului muncitor.

În anul școlar 1957-58, capitolul privind realizarea unei legături mai strînse cu învățămîntul superior cu industria, transporturile, agricultura, comerțul și cu sectorul cultural-creativ, acțiunea, prin bogatul său complex de măsuri, asupra tuturor compartimentelor procesului de învățămînt. Este o datorie a tuturor celor care muncesc în învățămîntul superior să pătrundă adînc semnificația a acestor măsuri și să le aplice cu competență în însușirea. Prin această înțințare a învățămîntului superior din țara noastră se va ridica la un nivel mai înalt, va putea corespunde avîntului cu care progresa economia și cultura statului nostru democratic-popular și își va realiza menirea de a fi factor care contribuie la ridicarea nivelului de viață material și cultural al poporului muncitor.

În anul școlar 1957-58, capitolul privind realizarea unei legături mai strînse cu învățămîntul superior cu industria, transporturile, agricultura, comerțul și cu sectorul cultural-creativ, acțiunea, prin bogatul său complex de măsuri, asupra tuturor compartimentelor procesului de învățămînt. Este o datorie a tuturor celor care muncesc în învățămîntul superior să pătrundă adînc semnificația a acestor măsuri și să le aplice cu competență în însușirea. Prin această înțințare a învățămîntului superior din țara noastră se va ridica la un nivel mai înalt, va putea corespunde avîntului cu care progresa economia și cultura statului nostru democratic-popular și își va realiza menirea de a fi factor care contribuie la ridicarea nivelului de viață material și cultural al poporului muncitor.

În anul școlar 1957-58, capitolul privind realizarea unei legături mai strînse cu învățămîntul superior cu industria, transporturile, agricultura, comerțul și cu sectorul cultural-creativ, acțiunea, prin bogatul său complex de măsuri, asupra tuturor compartimentelor procesului de învățămînt. Este o datorie a tuturor celor care muncesc în învățămîntul superior să pătrundă adînc semnificația a acestor măsuri și să le aplice cu competență în însușirea. Prin această înțințare a învățămîntului superior din țara noastră se va ridica la un nivel mai înalt, va putea corespunde avîntului cu care progresa economia și cultura statului nostru

SCHIMB DE EXPERIENȚĂ în problemele activității sindicale

O dihină petrecută în Uniunea Sovietică de grupul de învățători și profesori activiștii sindicali din țara noastră, din R. Cehoslovacă și R.P.F. Iugoslavia, a prilejuit un larg schimb de experiență în problemele muncii sindicale și pedagogice.

Noi, ca de altfel și tovarășii din R. Cehoslovacă și R.P.F. Iugoslavia, am manifestat un mare interes pentru munca organelor sindicale din învățământul sovietic și ne-am străduit, pe cât ne-a permis timpul, să cunoaștem cât mai amănunțit rezultatele ei. Experiența sindicatelor de învățământ din U.R.S.S. ajută celorlalte sindicate de învățământ să găsească căi proprii juste de rezolvare a problemelor.

Discuțiile purtate de membrii Prezidiului C. C. al Sindicatului lucrătorilor din învățământ, cu activiștii sindicali, cu cadrele didactice și directorii de școli, care și-au petrecut concediul împreună cu noi, precum și vizitele făcute în școli și instituții culturale ne-au ajutat să strângem un bogat și prețios material privitor la formele și conținutul muncii sindicale în învățământul sovietic.

Cîteva probleme organizatorice

Șeful secției organizatorice a C.C. al Sindicatului lucrătorilor din învățământ din R.S.F.S.R. ne-a făcut cunoscută structura organizatorică a Sindicatului, care cuprinde 1.650.000 de membri.

Comitetul Central este ajutat în muncă de activiști salariați și de un larg activ obștesc.

Activitatea sindicatului de învățământ în cadrul regiunilor este condusă de către comitetele regionale, iar în cadrul raioanelor de comitate regionale. Necesitatea comitetelor regionale este determinată de faptul că regiunile sunt foarte mari, cu un mare număr de raioane, care nu ar putea fi îndrumate operativ de către Comitetul Central. Pe lângă Comitetele sindicale regionale și raionale funcționează comisii pe probleme.

În unitățile de învățământ unde numărul membrilor de sindicat este mai mic de 15 sînt organizate grupe sindicale. În unitățile care numără de la 15 membri de sindicat în sus se alege un comitet de instituție. În unitățile în care funcționează comitete de instituție nu există grupe sindicale, apreciindu-se că existența acestora este inutilă.

Bazăt pe această structură organizatorică, care ține seama de condițiile concrete din R.S.F.S.R., Sindicatul de învățământ își îndeplinește cu succes sarcinile ce-i stau în față. El mobilizează masa muncitorilor din învățământ pentru realizarea hotărîrilor P.C.U.S. și ale Guvernului Uniunii Sovietice, desfășoară în condiții bune munca de informare de jos în sus asupra părerilor și cerințelor muncitorilor din învățământ. Sistemul democratic de atragere a oamenilor muncii din învățământ la conducerea treburilor școlii este mereu îmbunătățit. Tribuna cea mai importantă a maselor — adunarea generală — este folosită din plin. Organizațiile sindicale au devenit cu adevărat un loc în care se face auzit glasul masei.

Această activitate este ușurată și de faptul că îmbinarea muncii de conducere cu munca ce se desfășoară

de jos în sus își găsește o justă oglindire în sistemul organizatoric al Sindicatului. În cadrul acestuia există un mic număr de lucrători scoși din producție, cea mai mare parte a muncii fiind dusă de activiștii nesalariați. Din cei 1.650.000 membri de sindicat, 700.000 sînt cuprinși în organele alese, în comisiile pe probleme sau îndeplinesc sarcini concrete pe linie sindicală.

O structură asemănătoare are și Sindicatul Muncitorilor din învățământ din R. Cehoslovacă. Condițiile din Cehoslovacia au cerut înființarea pe lângă comitetele raionale a unei comisii de învățători de la școală, comisie care se ocupă de mobilizarea cadrelor didactice în activitatea de culturalizare a maselor și de transformarea socialistă a agriculturii. Există de asemenea la raioane și o comisie pentru problemele internaționale.

Atît Sindicatul Muncitorilor din învățământ din Cehoslovacia, cît și cel din Iugoslavia își bazează munca la raioane pe un activ nesalarial.

În perfecționarea muncii activității sindicale din Uniunea Sovietică are o mare importanță „Ziua activității sindicale”. Ea constă în aceea că periodic activul sindical este chemat la raion, unde se organizează un larg schimb de experiență. Faptul că aici nu se dau îndrumări generale, ci se prezintă activitatea concretă a colectivului sau a activiștilor sindicali (cel mai bun președinte de comitet de instituție, cel mai bun responsabil cu munca profesională, cea mai bună comisie cu munca culturală de masă etc. vorbesc despre felul cum își duc munca) face ca această „ziă activității” să fie foarte mult apreciată. Alexei Grigorievici, membru în comitetul sindical din Tiumen, spunea despre această formă de instruire a activului următoarele: „Trebuie să știi cum să traduci just în practică. Ziua activității” este un minunat prilej pentru acest lucru. De aceea noi îi dăm atît de multă atenție”.

Cu bune rezultate se folosește și metoda controlului reciproc în munca sindicală. Astfel, un organizator sindical, un președinte de comitet de instituție sau un alt activist dintr-o organizație sindicală de bază care lucrează bine primește din partea comitetului sindical raional sarcina de a controla activitatea unei organizații sindicale învecinate care are lipsuri în muncă și de a o ajuta să-și îmbunătățească munca; sau președintele unei organizații sindicale unde munca nu reușește să fie la înălțime se duce să cunoască la fața locului „secretul” succesului în muncă al unei organizații învecinate. În asemenea condiții nu mai există teama de a se ascunde lipsurile, sau tendința de a „înflori” realitatea.

Schimbul de experiență realizat pe această cale ajută activiștilor sindicali să alcătuiască mai bine planurile de muncă, să organizeze în condiții mai bune consfăturile de producție, adunările generale sindicale etc. Un asemenea control este totodată cel mai bun prilej de colaborare, de ajutor reciproc.

Comitetele sindicale raionale analizează periodic rezultatele acestui control fie la raion, fie într-o școală centrală și popularizează cele mai bune sisteme de muncă în această direcție. Organele sindicale raionale și regionale, ca și C.C. al Sindicatului caută necontenit căile

menite să înviorze munca practică a organizațiilor sindicale din școli, se preocupă de studierea și generalizarea experienței acumulate de acestea în munca practică.

Din preocupările profesionale

Organele sindicale de învățământ din R.S.F.S.R. apreciază că atenția lor principală trebuie îndreptată spre dezvoltarea prin toate mijloacele a inițiativii creatoare a oamenilor muncii din învățământ pentru progresul continuu al școlii, pentru perfecționarea măiestriei pedagogice în vederea realizării educației comuniste a tinerii generații.

În această direcție organele sindicale din regiunea Moscova au acumulat o bogată experiență. Lupul dintr-o înfăptuire a aceluiași scop pentru care luptă și organele de învățământ — ridicarea nivelului muncii instructiv-educative, potrivit sarcinilor trasate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S., organele sindicale din regiunea Moscova nu dublează, prin activitatea lor, organele de învățământ, ci folosesc căi și metode proprii.

În munca organizațiilor sindicale — organizații educative, care îndeplinesc funcția de școală a comunistului — nu pot exista metode administrative. Pornind de la acest principiu, organizațiile sindicale adoptă asemenea forme de muncă, care să educe, să dezvolte simțul de răspundere al fiecărui pedagog pentru munca sa, să ridice pe fiecare pedagog la o asemenea poziție încît să-și poată aprecia în mod critic munca proprie, să poată vedea în ce măsură rezultatele ei corespund cerințelor puse de partid și guvern în fața școlii și să lupte ca aceste rezultate să fie cât mai bune.

O condiție a succesului muncii de constituie colaborarea organelor sindicale cu organele de învățământ. Despre această problemă ne-a vorbit un activist sindical, ci director de școală — și însuși acest fapt este o expresie a colaborării care există între organele de învățământ și cele sindicale în Uniunea Sovietică.

Ivan Ivanovici Oskonnikov este directorul unei școli medii sătești care are 35 cadre didactice și 700 de elevi. „Experiența mea în munca de director — ne-a spus el — ca de altfel experiența tuturor directorilor din regiunea noastră, ne-a arătat că nu poate exista o muncă rodnică în școală fără colaborarea strînsă cu organele sindicale, fără ca cei ce conduc școala să se bazeze pe sprijinul organizației sindicale al cărei membru sînt”.

De regulă, toate problemele principale din munca școlii sînt discutate de biroul organizat de partid și cu comitetul de instituție. Planul de muncă al școlii nu se definește fără asentimentul comitetului de instituție. Acest plan, care la linia generală și arată direcțiile de concentrare a efortului întregului colectiv al școlii, cuprinde toate lucrurile muncii instructiv-educative și include și planul de muncă al comitetului de instituție, alcătuit pe părți, conform structurii anului școlar, pentru a fi adaptat specificului perioadelor de muncă ale școlii.

Planul este întotdeauna rezultatul muncii întregului colectiv al școlii. Împreună cu comisia profesională, directorul stabilește sarcinile pe probleme mari. Pentru rezolvarea acestor probleme cadrele didactice se grupează în comisii pentru tot cursul anului școlar. Fiecare comisie ia în studiu cite o problemă din planul de muncă, studiază literatura pedagogică și experiența școlilor în legătură cu problema respectivă. În felul acesta se formează o idee clară despre calitatea muncii din școală și se trag concluziile necesare pentru îmbunătățirea ei.

În cazul cînd unele cadre didactice nu-și îndeplinesc sarcinile repartizate, problema se discută — nu în consiliul pedagogic, ci în cadrul consfăturilor de producție. S-a ajuns la concluzia că este mult mai bine cînd asupra unor asemenea probleme își spun cuvîntul tovarășii din muncă în cadrul organizației sindicale. Referatele despre îndeplinirea sarcinilor repartizate sînt prezentate de un membru al comitetului de instituție și discutate în organizația sindicală, pentru că opinia colectivului are mai mult efect și pentru că în asemenea condiții poate fi tras la răspundere și directorul, pentru partea lui de vîna.

Comitetele de instituție aduc o contribuție importantă la înzestrarea atelilor școlare (colaborarea cu vechii stagii și cu mare experiență pedagogică de a ajuta cadrele tinere în alcătuirea planurilor de lecție, de a le familiariza cu procedeele de ascultare și apreciere a cunoștințelor, cu metodele de expunere a noului material etc. În felul acesta, cadrele didactice tinere își creează condiții pentru a se dezvolta și a-și însuși cu ușurință măiestria pedagogică).

Comitetele sindicale organizează cu bune rezultate controlul obștesc asupra desfășurării muncii în școală. O formă interesantă de înfăptuire a controlului obștesc este și aceea intitulată „O zi în școala noastră”, despre care ne-a vorbit președintele comitetului de instituție a școlii nr. 113 din Moscova. Această formă de control constă în următoarele: aproape fiecare membru de sindicat din școală și se repartizează pentru această zi cite o sarcină — să asiste la lecție, să controleze organizarea pauzelor, activitatea extrascolară, buletul etc. Comisia profesională totalizează rezultatele și le comunică consfăturilor de producție. De obicei apare și un număr special al gazetei de școală, intitulat „O zi în școala noastră”, în care se subliniază ce a fost bun și ce a fost rău în ceea ce privește problemele principale.

Consfăturile de producție

O formă deosebit de importantă a muncii sindicale pe linie profesională o constituie consfăturile de producție. În jurul acestei forme de activitate sindicală s-au dus discuții foarte largi. De aceea, cu prilejul întîlnirii pe care am avut-o cu Iov. Grivkov, președintele C.C. al Sindicatului Lucrătorilor din Învățământ, l-am rugat să ne vorbească despre unele probleme privind consfăturile de producție.

Între formele pe care le folosesc organizațiile sindicale și directorii de școli pentru popularizarea experienței înaintate un loc important îl ocupă referatele pedagogice și metodice care se expun în comisiile pedagogice, în consfăturile de producție, la cererile pedagogice din școli. În aceste referate, ca și în lecțiile deschise și în consfăturile de producție, se pune accent pe folosirea rațională a timpului la lecție în vederea epuizării integrale a conținutului acesteia, în vederea ridicării nivelului predării și a înfăptuirii rămînerii în urma la învățatură. Se folosesc larg și interesant deși și lecțiile deschise, deoarece acestea demonstrează practic în ce constă măiestria pedagogică și contribuie într-o măsură însemnată la realizarea schimbului de experiență.

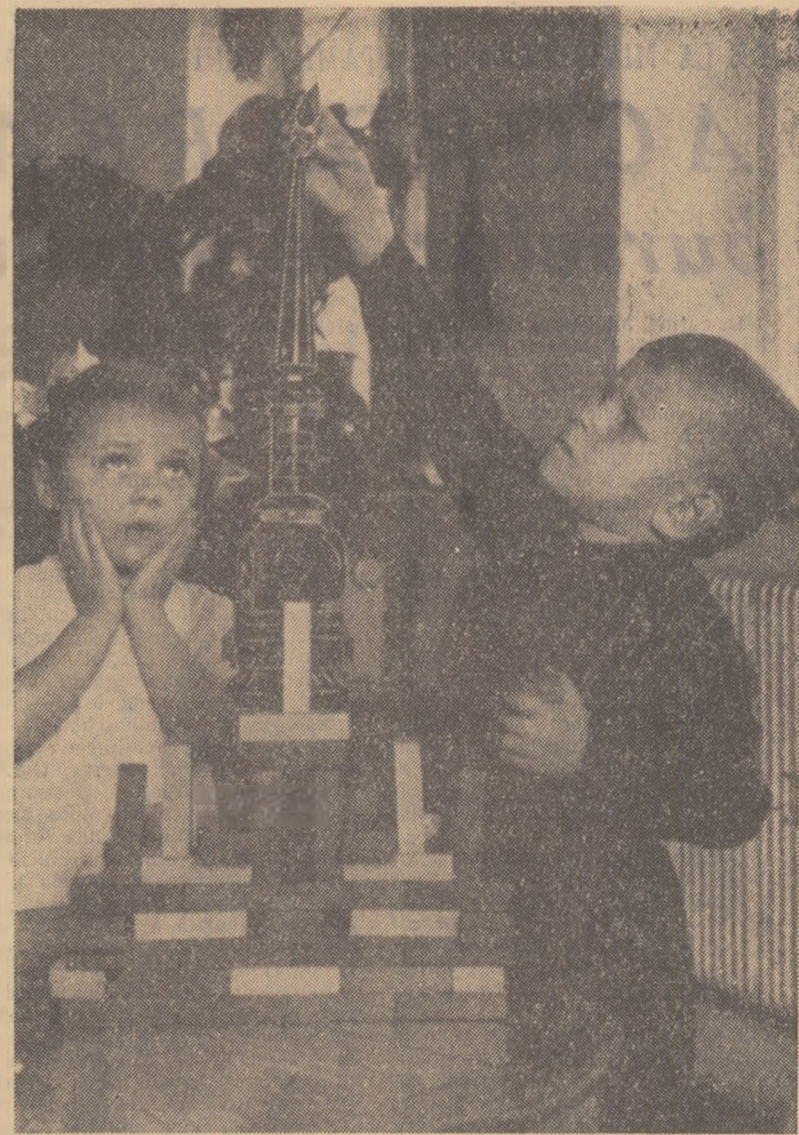
Este deosebit de importantă practica adoptată de unele organizații sindicale de a mobiliza cadrele didactice ca în timpul asistării la lecție să-și facă o idee concretă pentru îmbunătățirea metodelor proprii de predare — și anume, în legătură cu acea parte a lecției care prezintă pentru ei cele mai mari dificultăți. De exemplu, unii întîmpină greutăți în legătură cu metoda chestionării, alții în legătură cu legarea cunoștințelor de practică etc.

Unele comitete de instituție au luat hotărîrea ca toate lecțiile să fie declarate deschise. De aceea, pedagogii pot asista acum nu numai la lecțiile deschise pregătite din timp, ci la orice lecție, pentru a vedea cum lucrează cadrele didactice în condiții obișnuite.

A intrat în tradiția școlilor sovietice obligația profesorilor cu vechi stagii și cu mare experiență pedagogică de a ajuta cadrele tinere în alcătuirea planurilor de lecție, de a le familiariza cu procedeele de ascultare și apreciere a cunoștințelor, cu metodele de expunere a noului material etc. În felul acesta, cadrele didactice tinere își creează condiții pentru a se dezvolta și a-și însuși cu ușurință măiestria pedagogică.

Comitetele sindicale organizează cu bune rezultate controlul obștesc asupra desfășurării muncii în școală. O formă interesantă de înfăptuire a controlului obștesc este și aceea intitulată „O zi în școala noastră”, despre care ne-a vorbit președintele comitetului de instituție a școlii nr. 113 din Moscova. Această formă de control constă în următoarele: aproape fiecare membru de sindicat din școală și se repartizează pentru această zi cite o sarcină — să asiste la lecție, să controleze organizarea pauzelor, activitatea extrascolară, buletul etc. Comisia profesională totalizează rezultatele și le comunică consfăturilor de producție. De obicei apare și un număr special al gazetei de școală, intitulat „O zi în școala noastră”, în care se subliniază ce a fost bun și ce a fost rău în ceea ce privește problemele principale.

Hotărîrea consfăturilor de producție sînt obligatorii pentru toți membrii organizațiilor sindicale de bază, deci și pentru directorul școlii. Organizația sindicală, care cuprinde întregul colectiv al școlii, poate să ia hotărîri și să rezolve mult mai just o problemă decît un om singur. Elementul principal al hotărîrilor con-

Grădinița de copii nr. 16 din Tiumen — Siberia. Copiii la jocurile de creație.

Aceste consfățuri — ne-a spus Iov. Grivkov — s-au dovedit a fi cea mai potrivită formă prin care pedagogii participă la conducerea și organizarea muncii instructiv-educative și la gospodărirea școlii. Consfăturile de producție sînt un mijloc important de dezvoltare a activității creatoare a maselor. Aici cei ce muncesc în școală controlează activitatea conducătorilor, sesizează greșelile și neajunsurile în muncă, ajută organele de partid, sindicale și directorii de școli să înlăture aceste greșeli și neajunsuri, să îmbunătățească munca. Prin felul cum sînt organizate, consfăturile de producție realizează principiul colaborării și ajutorului reciproc între conducătorii instituțiilor de învățământ, ca organ de stat, și oamenii muncii din școală, organizații în școală, în luptă comună pentru ridicarea calității învățămîntului. Consfăturile de producție îmbină just principiul conducerii unice cu cel al rezolvării colective a problemelor.

S-a lichidat situația în care consfăturile de producție nu se deosebeau aproape cu nimic de alte ședințe sindicale sau de ședințele consiliilor pedagogice. Acestea din urmă se organizează de regulă odată pe săptămîni și se ocupă îndeosebi de analiza rezultatelor obținute și de trasarea sarcinilor pentru următoarea perioadă de muncă. Consiliul pedagogic este un organ consultativ pe lângă director și își desfășoară activitatea sub conducerea acestuia, pe cînd consfăturile de producție este organul masei de sindicat din școală și își desfășoară activitatea sub conducerea responsabilului cu munca profesională sau a președintelui comitetului de instituție.

Hotărîrea consfăturilor de producție sînt obligatorii pentru toți membrii organizațiilor sindicale de bază, deci și pentru directorul școlii. Organizația sindicală, care cuprinde întregul colectiv al școlii, poate să ia hotărîri și să rezolve mult mai just o problemă decît un om singur. Elementul principal al hotărîrilor con-

sfăturii de producție, forța acestor hotărîri constă în aceea că ele sînt formulate de cei care, de fapt, le și îndeplinesc. Colectivul, din propria sa inițiativă, studiază o problemă vitală, pentru ea corespunde necesităților îmbrățișării muncii în școală ce o conduce. Directorul ține evidența propunerilor și hotărîrilor luate în consfăturile de producție și, în același timp, cu sprijinul comitetului de instituție, se ocupă de realizarea lor. În consfăturile următoare, colectivul trebuie să fie informat despre rezultatul îndeplinirii acestor hotărîri.

Colectivele școlilor sînt foarte exigente în privința îndeplinirii hotărîrilor lor. Ele trag la răspundere pentru orice punct al hotărîrii neîndeplinit. În felul acesta se asigură trecerea de la vorbe la fapte.

Consfăturile de producție se deosebesc, după cum am spus, nu numai de ședințele consiliilor pedagogice, ci și de adunările generale sindicale. Pe cînd în adunările generale sindicale se discută activitatea organelor sindicale de conducere, desfășurarea muncii de ridicare a nivelului politico-ideologic al membrilor organizației sindicale de bază, problemele privitoare la asigurările sociale, la condițiile de muncă și de trai ale cadrelor didactice, precum și alte probleme cu caracter social și cultural, în consfăturile de producție se discută cele mai importante probleme legate de o mai bună desfășurare a procesului de învățământ, cum ar fi popularizarea experienței înaintate, introducerea elementelor de politehnicizare, îmbunătățirea disciplinei în muncă ș.a.m.d.

Directorii de școli prezintă periodic, în consfăturile de producție, referate asupra situației predării la unele obiecte de învățământ, asupra organizării ajutorului necesar cadrelor tinere, asupra desfășurării muncii extrascolare, asupra rezultatelor introducerii în practică a celor mai bune experiențe pedagogice din școală etc. De obicei, la asemenea consfățuri prezintă și comitetul de instituție un referat în care arată părerile și cerințele membrilor de sindicat în problema ce se discută, pentru ca astfel controlul masei asupra muncii din școală să poată fi cât mai eficace.

Temele propuse pentru discuții în cadrul consfăturilor de producție sînt luate în studiu de către un colectiv alcătuit din cei mai buni profesori, și numai după ce s-a ajuns la concluzii practice, întemeiate pe realitățile școlii și pe cerințele ce stau în fața ei, comitetul de instituție aprobă ca materialul să fie prezentat spre discuție consfăturii.

Pentru a da consfăturilor un caracter cât mai interesant, unele organizații sindicale de bază elaborează din timp proiectul de hotărîre și îl aștează la gazeta de școală. În felul acesta se dă membrilor de sindicat posibilitatea să poată cunoaște din timp punctul de vedere al comitetului de instituție în problema respectivă, să discute între ei unele probleme și să vină la consfăturile cu propuneri concrete, care să contribuie la îmbunătățirea muncii.

În școlile din R.S.F.S.R. consfăturile de producție au loc nu mai rar decît odată la 6 săptămîni.

În Cehoslovacia, pentru lichidarea paralelismului între consfăturile de producție și ședințele organizate în școală pe linie administrativă. Sindicatul de Învățământ a alcătuit, împreună cu Ministerul Învățămîntului, o scrisoare care a fost trimisă tuturor instituțiilor de învățământ și organelor sindicale. Această scrisoare a pus ordine în multe probleme necclare și a contribuit la înviorarea consfăturilor de producție.

GH. HUDREA
membru în Prezidiul C.C. al S.M.I.C.

E. MĂNAC

(Urmare în nr. viitor)

VACANȚĂ LA MOSCOVA

II

În zilele petrecute la Moscova, grupul activiștilor noștri sindicali a vizitat cîteva instituții de învățământ și cultură. Cu această prilej au putut cunoaște unele dintre preocupările actuale ale acestor instituții.

La Ministerul Învățămîntului din R.S.F.S.R., tovarășii Afanasenko, ministrul învățămîntului, a vorbit pe scurt despre căile folosite de școala sovietică pentru educarea elevilor în spiritul dragostei de muncă și pentru legarea învățămîntului de viață, despre linia pe care se dezvoltă îndrumarea și controlul activității școlare, despre munca de perfecționare, pregătirea învățătorilor etc.

Activitatea actuală a Ministerului Învățămîntului din R.S.F.S.R. are la bază hotărîrile Congresului al XX-lea al P.C.U.S. Congresul, subliniind marile succese dobîndite de școala sovietică, a atras în același timp atenția asupra laturilor în care activitatea ministerului trebuie îmbunătățită. Trebuia întărită mult legătura învățămîntului cu viața. Această nevoie s-a simțit în special atunci cînd s-a pus problema obligativității învățămîntului de 10 ani. Nu toți absolvenții puteau, sau trebuiau să meargă în învățămîntul superior. De aceea era necesar ca ei să aibă pregătiri pentru muncă în industrie, în agricultură, în construcții etc. Dar, totuși modulul în care se desfășura munca instructiv-educativă a elevilor nu doborîdea o pregătire suficientă pentru munca în producție, nu înțelegeau pe deplin rolul și însemnătatea acestei munci. Unii dintre ei socoteau ca o nenorocire faptul că, în loc de a merge în învățămîntul superior, trebuiau să meargă în producție. Profesorii și părinții aveau o mare vîna. Ei amenințau cu copii cu muncă în fabrică. Din punct de vedere al idealurilor socialiste, aceasta era o mare greșală. Elevii trebuiau învățați să meargă, să iubească munca.

Ministerul Învățămîntului a început prin a introduce în școli un nou plan de învățământ, cu multe ore de muncă. S-a introdus un obiect nou — bazele producției industriale la școlile din orașe și bazele producției agricole la școlile din sate. Programul prevădă practica elevilor în producție. S-au văzut de pe acum și rezultatele acestui fel de pregătire. Sînt dintre cele mai pozitive și în privința instruirii, și în privința educației elevilor.

În timpul verii, mulți elevi din clasele superioare sătești lucrează în brigăzi, la colhozuri. Colhozul le dă o parcelă de pămînt în grijă. Toate lucrările sînt efectuate de brigada de elevi. Elevii muncesc 4 ore pe zi, cu pauze. În restul zilei ei fac gimnastică, sport, citesc, cîntă. Pentru ei este o muncă rațională și o odihnă.

Șeful secției de învățământ din regiunea Rostov a trimis ministerului informații îmbrăcătoare în legătură cu activitatea brigăzilor și cu influența pozitivă a muncii de vară asupra sănătății și educației elevilor. În luna iulie lucrau în mod organizat 156 de brigăzi de tineret, cu 2027 de elevi, dintre care 108 brigăzi formate din elevi ai școlilor medii, și 48 din elevi ai școlilor de 7 ani. Aceste brigăzi erau ajutate de circa 10.000 de elevi necuprinși în colectivele organizate de muncă. Brigăzile din regiunea Rostov au lucrat 7.700 hectare de pămînt, din care 3.887 hectare de porumb, 1.224 hectare de cereale, 778 hectare de floare soarelui, 332 hectare de cartofi etc. Elevii primesc bani pentru munca prestată.

Ministerul Învățămîntului acordă multă atenție și pregătirii elevilor pentru munca în fabrică. Pe lângă școli se creează ateliere utilizate cu unele și mașini variate. Numai în anul școlar 1956—1957 s-au creat pentru școlile din R.S.F.S.R. 34.000 de ateliere. Fabricile și uzinele dau școlilor utilajul pe care nu-l mai folosesc pentru că l-au înlocuit cu alt utilaj, mai modern. Sînt școli medii

care au camioane, tractoare, combine proprii. La stațiunile de mașini și tractoare sînt secții pentru copii, cărora le sînt repartizate 2—3 tractoare. Elevii învață să conducă tractorul, combina, autocamionul.

Școlile din orașe repartizează elevii pentru muncă practică în fabrici. Munca elevilor în fabrici alături de muncitori are o mare influență educativă atît asupra elevilor, cît și asupra muncitorilor. Aceștia din urmă sînt plini de grijă, vor să fie un bun exemplu pentru elevi și se comporă ca niște buni și adevărați educatori. Activitatea practică a elevilor este astfel organizată încît nu se ajungă la supraîncălzirea lor. Lupta împotriva supraîncălzirii este în atenția permanentă a organelor Ministerului Învățămîntului, a directorilor de școli și a fiecărui învățator și profesor.

Problema îmbunătățirii muncii de îndrumare și control a procesului instructiv-educativ din școli preocupă acum în mare măsură ministerul. Se urmărește reducerea numărului de inspectori din aparatul central și regional și creșterea rolului directorilor de școală în această privință. Directorul are datoria de a controla cu regularitate și foarte atent lecțiile predate în școală pe care o conduce. Va veni timpul cînd directorul și directorul de studii vor avea cea mai mare răspundere în această privință. Ei răspund de felul cum muncesc cadrele didactice din școală. Directorii sînt obligați să-și noteze constatările făcute la lecții și să dea îndrumări. De aceea, directorii de școală trebuie să fie oameni bine pregătiți, capabili să dea îndrumări valoroase cadrelor didactice. Li se recomandă să facă însemnări cât mai puține, mai reduse pentru ce s-a putut vizita cit mai multe lecții.

Se recomandă atît directorilor cît și inspectorilor să cerceteze activitatea școlilor și a cadrelor didactice cu răbdare, pînă cînd găsesc elemente ei pozitive. În munca fiecărui om există și ceva bun. Activitatea instructiv-educativă face pași înaintea

te prin descoperirea și generalizarea a ceea ce este pozitiv. De aceea, problema descoperirii elementelor pozitive care merită să fie generalizate este privită cu multă atenție în școala sovietică.

Ministerul Învățămîntului din R.S.F.S.R. are în preocupările sale actuale pregătirea prin studii superioare a învățătorilor, care, desfășurînd munca la un nivel ridicat, vor fi salariați ca și profesorii. Se introduce ore de lucru de mîna și de gospodărie în școli, sporește numărul orelor de educație fizică. De asemenea, ministerul se preocupă de pregătirea profesorilor cu dublă specializare. De exemplu, un profesor de limba rusă va putea să predea și o limbă străină, un profesor de fizică va putea preda și bazele producției industriale, un profesor de matematică va putea preda și desenul, un profesor de biologie va putea preda și bazele zootehnicii. Se dă această pregătire suplimentară profesorilor pentru ca ei să poată avea catrede complete la școlile mici, cu mai puține clase.

Vizita la Academia de științe pedagogice a R.S.F.S.R. ne-a prilejuit cunoașterea structurii organizatorice a acesteia, problemele principale ale activității ei și preocupările ei actuale.

Academia de științe pedagogice a R.S.F.S.R. studiază în momentul de față tipul școlii de cultură generală și viitorului, spre care trebuie să se dezvolte învățămîntul sovietic, a școlii pe care o cere dezvoltarea actuală a întregii vieți sociale. Se fac cercetări largi în problema politehnicizării învățămîntului și a pregătirii profesionale a elevilor.

Numerosi cercetători studiază metodele de organizare a învățămîntului politehnic. Sînt în studiu probleme privind educația estetică a elevilor, dezvoltarea aptitudinilor acestora. Academia se preocupă, de asemenea, de probleme de didactică — cum sînt, de pildă, problemele însușirii cunoștințelor de către elevi, ale participării lor active la procesul de în-

sușire a cunoștințelor — ca și de probleme educative cum sînt: munca — mijloc de educație în școală și în familie; colectivul școlar ca factor de educație etc.

Se fac cercetări în scopul introducerii elementelor de învățământ în educația preșcolară. Se lucrează la o istorie a pedagogiei, la o istorie a școlii sovietice. Institutul de cercetări pedagogice de la Leningrad studiază problemele de educație în raport cu vîrsta elevilor. La aceste cercetări participă pedagogii și psihologii. Ei cercetează conținutul procesului de învățământ și metodele de predare pe obiecte, pentru învățămîntul preșcolar, mediu și superior. La Institutul de psihologie se studiază probleme ale proceselor de percepere, de gândire, de vorbire.

Se pune problema elaborării unei metodici speciale, pe baza căreia învățătorii și profesorii să poată studia pe fiecare elev în parte.

Studierea continuă a fiecărui elev în parte, a dezvoltării lui pas cu pas este ceea ce a mai bun și peoala înfăptuirea rămînerii în urma la învățatură. „N-ar mai fi elevi rămăși în urmă la învățatură — spunea totuși, Kairov, președintele Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R. — dacă profesorii ar observa momentul cînd elevul a rămas în urmă”. Acestea erau însă o observare atentă, de fiecare zi, a elevilor. Cercetările Academiei caută să ajute pe învățătorii și profesorii în acest sens.

În munca de cercetare, științifică Institutul Academiei atrage și cadre didactice. La „lecturile pedagogice” se prezintă referate interesante, care sînt valoroase pentru cercetările mari ce se efectuează. Academia face consfățuri cu învățătorii și profesorii pentru a afla părerea lor în diferite probleme pe care le cercetează.

În toate instituțiile de cultură vizitate — la bibliotecă, la muzeu, în sălile de spectacole, în parcuri — activiștii sindicali au văzut și grija deosebită care se acordă creșterii și